

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

19. února 2011

Oznámení č.	Obsah	Strana
-------------	-------	--------

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2011/C 55/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 46, 12.2.2011	1
--------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2011/C 55/02	Věc C-303/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Land Baden-Württemberg v. Metin Bozkurt („Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Sloučení rodiny — Článek 7 první pododstavec rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Manžel turecké pracovnice, se kterou žil více než pět let ve společné domácnosti — Zachování práva pobytu i po rozvodu — Odsouzení dotyčného za násilné činy spáchané proti jeho bývalé manželce — Zneužití práva“)	2
--------------	---	---

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2011/C 55/03	Věc C-439/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Brussel — Belgie) — Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocoladebewaterkers „VEBIC“ VZW v. Raad voor de Mededinging, Minister van Economie („Politika hospodářské soutěže — Vnitrostátní řízení — Účast vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž na soudních řízeních — Vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž smíšené povahy, který má soudní a správní charakter — Žaloba proti rozhodnutí takového orgánu — Nařízení (ES) č. 1/2003“)	2
2011/C 55/04	Věc C-537/08 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. prosince 2010 — Kahla/Thüringen Porzellan GmbH v. Freistaat Thüringen, Spolková republika Německo, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Rozhodnutí Komise prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem a nařizující její navrácení — Zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání“)	3
2011/C 55/05	Věc C-568/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Assen) — Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV, de Jonge Konstruktie BV v. Provincie Drenthe („Veřejné zakázky — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek na stavební práce — Směrnice 89/665/EHS — Povinnost členských států upravit přezkumné řízení — Vnitrostátní právní předpisy umožňující soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních schválit rozhodnutí o zadání veřejné zakázky, o němž může později soud rozhodující ve věci samé rozhodnout, že je v rozporu s právními předpisy Unie — Slučitelnost se směrnicí — Přiznání náhrady škody poškozeným uchazečům — Podmínky“)	3
2011/C 55/06	Spojené věci C-585/08 a C-144/09: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Peter Pammer v. Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH v. Oliver Heller (C-144/09) („Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 15 odst. 1 písm. c) a odstavec 3 — Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv — Smlouva týkající se plavby na nákladní lodi — Pojem „souborné služby pro cesty“ — Smlouva týkající se hotelového pobytu — Prezentace plavby a hotelu na internetové stránce — Pojem „činnost „zaměřená na“ členský stát, ve kterém má spotřebitel bydliště“ — Kritéria — Dostupnost internetové stránky“)	4
2011/C 55/07	Věc C-89/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. prosince 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Článek 43 ES — Veřejné zdraví — Provozování laboratoří provádějících lékařskobiologické rozborů — Vnitrostátní právní předpisy omezující podíl společníků, kteří nevykonávají povolání biologa, na 25 % kapitálu společnosti — Zákaz účasti na kapitálu ve více než dvou společnostech provozujících společně jednu či více laboratoří provádějících lékařskobiologické rozborů — Cíl, který má zajistit profesní nezávislost biologů — Cíl, který má zajistit mnohost nabídky v oblasti lékařské biologie — Konzistentnost — Proporcionalita“)	5
2011/C 55/08	Věc C-103/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal — Spojené království) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. Weald Leasing Limited („Šestá směrnice o DPH — Pojem „zneužívající praktiky“ — Plnění spočívající ve finančním pronájmu uskutečňovaná skupinou podniků za účelem rozložení placení neodpočitatelné DPH“)	6

2011/C 55/09	Věc C-137/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Marc Michel Josemans v. Burgemeester van Maastricht („Volný pohyb služeb — Volný pohyb zboží — Zásada zákazu diskriminace — Opatření místního orgánu veřejné moci, které vyhrazuje přístup do coffee shopů nizozemským státním příslušníkům — Uvádění na trh tzv. „měkkých“ drog — Prodej nealkoholických nápojů a potravin — Cíl spočívající v boji proti drogové turistice a obtěžujícím jevům, které s sebou přináší — Veřejný pořádek — Ochrana veřejného zdraví — Soudržnost — Proporcionalita“).	6
2011/C 55/10	Věc C-163/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Spojené království) — Repertoire Culinaire Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs („Směrnice 92/83/EHS — Harmonizace struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů — Článek 20 první odrážka a čl. 27 odst. 1 písm. e) a f) — Víno, portské a koňak na vaření“)	7
2011/C 55/11	Věc C-239/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Berlin — Německo) — Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG v. BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH („Státní podpory — Podpory poskytnuté Spolkovou republikou Německo pro nabývání ploch — Program privatizace zemědělských ploch a restrukturalizace zemědělství v německých nových zemích“)	7
2011/C 55/12	Věc C-241/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles — Belgie) — Fluxys SA v. Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg) („Řízení o předběžné otázce — Pravomoc Soudního dvora — Částečné zpětvzetí žaloby žalobcem v původním řízení — Změna referenčního právního rámce — Odpověď Soudního dvora, která již není nezbytná pro vyřešení sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci“)	8
2011/C 55/13	Věc C-266/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nizozemsko) — Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie, Vereniging Goede Waar & Co. v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, dříve College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen („Životní prostředí — Přípravky na ochranu rostlin — Směrnice 91/414/EHS — Přístup veřejnosti k informacím — Směrnice 90/313/EHS a 2003/4/ES — Časová působnost — Pojem „informace o životním prostředí“ — Důvěrnost obchodních a průmyslových informací“)	8
2011/C 55/14	Věc C-270/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Session (Scotland), Edinburgh — Spojené království) — Macdonald Resorts Limited v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs („DPH — Šestá směrnice 77/388/EHS — Osvobození — Článek 13 část B písm. b) — Nájem nemovitého majetku — Prodej smluvních práv, která lze použít k získání práva krátkodobě užívat rekreační objekty“)	9
2011/C 55/15	Věc C-279/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kammergericht Berlin — Německo) — DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH v. Spolková republika Německo („Účinná soudní ochrana práv vyplývajících z práva Unie — Právo na přístup ke spravedlnosti — Právní pomoc — Vnitrostátní právní úprava, která odepírá poskytnutí právní pomoci právníckým osobám v případě neexistence „obecných zájmů““)	9

2011/C 55/16	Věc C-285/09: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — trestní řízení proti R („Šestá směrnice o DPH — Článek 28c část A písm. a) — Únik DPH — Odmítnutí přiznat osvobození od DPH u dodání zboží uvnitř Společenství — Aktivní účast prodávajícího na daňovém úniku — Pravomoci členských států v rámci boje proti daňovým únikům, vyhybání se daňovým povinnostem a zneužíváním daňového režimu“) 10	10
2011/C 55/17	Věc C-296/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — Vlaamse Gemeenschap v. Maurits Baesen („Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 13 odst. 2 písm. d) — Pojem „osoby v podobném postavení“, jako je postavení úředníků — Pracovní smlouva uzavřená s orgánem veřejné správy“) 11	11
2011/C 55/18	Spojené věci C-300/09 a C-301/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Justitie v. F. Toprak (C-300/09), I. Oguz (C-301/09) („Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — Pravidlo „standstill“ zakotvené v článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Zákaz uložený členskými státy zavádět nová omezení přístupu na trh práce“) 11	11
2011/C 55/19	Věc C-339/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Skoma-Lux s.r.o. v. Celní ředitelství Olomouc („Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Položky 2204 a 2206 — Kvašené (fermentované) nápoje z čerstvých hroznů — Skutečný objemový obsah alkoholu 15,8 % až 16,1 % — Přidání kukuřičného alkoholu a řepného cukru v průběhu výroby“) 12	12
2011/C 55/20	Věc C-340/09: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/22/ES — Článek 4 odst. 2 až 5 — Chov volně žijících živočichů — Zoologická zahrada“) 12	12
2011/C 55/21	Věc C-362/09 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. prosince 2010 — Athinaiki Techniki AE v. Evropská komise, Athens Resort Casino AE Symmetochon („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Stížnost — Rozhodnutí, kterým se stížnost odkládá — Zpětvzetí rozhodnutí o odložení stížnosti — Podmínky legality zpětvzetí — Nařízení (ES) č. 659/1999“) 12	12
2011/C 55/22	Věc C-421/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Rakousko) — Humanplasma GmbH v. Rakouská republika („Články 28 ES a 30 ES — Vnitrostátní právní úprava zakazující dovoz krevních produktů pocházejících z nikoliv zcela bezplatného dárce“) ... 13	13
2011/C 55/23	Věc C-430/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Euro Tyre Holding BV v. Staatssecretaris van Financiën („Šestá směrnice o DPH — Články 8 odst. 1 písm. a) a b), 28a odst. 1 písm. a), 28b část A odst. 1 a 28c část A písm. a) první pododstavec — Osvobození zboží odeslaného či přepraveného uvnitř Unie od daně — Dodání stejného zboží, která po sobě následují a která zakládají jedno odeslání nebo jednu přepravu uvnitř Společenství“) 13	13

2011/C 55/24	Věc C-433/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — DPH — Základ daně — Poplatek vybíraný při dodání vozidel dosud neregistrovaných v dotyčném členském státě, který závisí na jejich hodnotě a průměrné spotřebě — „Normverbrauchsabgabe““)	14
2011/C 55/25	Věc C-444/09 a C-456/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña, Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra — Španělsko) — Rosa María Gavieiro Gavieiro (C-444/09), Ana María Iglesias Torres (C-456/09) v. Consejería de Educación e Ordenación Universitaria de la Xunta de Galicia („Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Zásada zákazu diskriminace — Uplatnění rámcové dohody na dočasné zaměstnance autonomní oblasti — Vnitrostátní právní úprava, jež stanoví rozdílné zacházení v oblasti vyplácení příplatků za odpracovaná léta pouze na základě dočasné povahy pracovního poměru — Povinnost uznat se zpětným účinkem nárok na příplatek za odpracovaná léta“)	14
2011/C 55/26	Věc C-480/09 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. prosince 2010 — AceaElectrabel Produzione SpA v. Evropská komise, Electrabel SA („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpora prohlášena za slučitelnou se společným trhem — Podmínka předchozího vrácení podpory příjemcem dřívější podpory, která byla prohlášena za protiprávní — Pojem „hospodářská jednotka“ — Společné ovládání dvěma odlišnými mateřskými společnostmi — Zkreslení žalobních důvodů — Nesprávné odůvodnění a nedostatek odůvodnění“)	15
2011/C 55/27	Věc C-31/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Minerva Kulturreisen GmbH v. Finanzamt Freital („Šestá směrnice o DPH — Článek 26 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře a organizátory turistických zájezdů — Rozsah působnosti — Vstupenky na operní představení bez dalších služeb“)	15
2011/C 55/28	Věc C-131/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgie) Corman SA v. Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) („Ochrana finančních zájmů Evropské unie — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Článek 3 — Promlčecí doba pro zahájení stíhání — Lhůta — Odvětvové předpisy — Nařízení (ES) č. 2571/97 — Odlišné použití pravidel promlčení v případě nesrovnalostí, které se dopustil příjemce dotace nebo jeho smluvní partneri“)	16
2011/C 55/29	Věc C-233/10: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 16. prosince 2010 — Evropská komise v. Nizozemské království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2007/44/ES — Obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru — Procesní pravidla a hodnotící kritéria“)	16
2011/C 55/30	Věc C-497/10 PPU: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království) — Barbara Mercredi v. Richard Chaffe („Justiční spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Věci manželské a rodičovská zodpovědnost — Dítě nesezdaných rodičů — Pojem „obvyklé bydliště“ kojence — Pojem „právo péče o dítě““)	17

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 55/31	Věc C-552/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2010 Usha Martin Ltd proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. září 2010 ve věci T-119/06, Usha Martin Ltd v. Rada Evropské unie, Evropská komise	18
2011/C 55/32	Věc C-559/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie) dne 29. listopadu 2010 — Deli Ostrich NV v. Belgický stát	18
2011/C 55/33	Věc C-568/10: Žaloba podaná dne 6. prosince 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika ...	19
2011/C 55/34	Věc C-576/10: Žaloba podaná dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Nizozemské království	19
2011/C 55/35	Věc C-597/10: Žaloba podaná dne 16. prosince 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika	20

Tribunál

2011/C 55/36	Věc T-362/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2011 — IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds v. Komise („Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se realizace průmyslového projektu v oblasti chráněné na základě směrnice 92/43/EHS — Dokumenty pocházející z členského státu — Námitky vznesené členským státem — Částečné odepření přístupu — Výjimka týkající se hospodářské politiky členského státu — Článek 4 odst. 5 až 7 nařízení č. 1049/2001“)...	21
2011/C 55/37	Věc T-28/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2011 — Park v. OHIM — Bae (PINE TREE) („Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Společenství PINE TREE — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 50 odst. 1 písm. a) a čl. 55 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 51 odst. 1 písm. a) a čl. 56 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009“)..	21
2011/C 55/38	Věc T-164/09: Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2010 — Kitou v. EIOÚ („Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Nařízení (ES) č. 45/2001 — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	22
2011/C 55/39	Věci T-219/09 a T-326/09: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2010 — Albertini a další a Donnelly v. Parlament („Žaloba na neplatnost — Systém důchodového připojištění poslanců Evropského parlamentu — Změna systému důchodového připojištění — Akt s obecnou působností — Neexistence osobního dotčení — Nepřípustnost“)	22
2011/C 55/40	Věc T-394/09: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2010 — General Bearing v. OHIM (GENERAL BEARING CORPORATION) („Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství GENERAL BEARING CORPORATION — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)..	22

2011/C 55/41	Věc T-38/10 P: Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2010 — Marcuccio v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Mimosmluvní odpovědnost — Náhrada nahraditelných nákladů — Námitka nevyčerpání jiných opravných prostředků — Vady řízení — Kasační opravný prostředek, který je částečně zjevně nepřipustný a částečně neopodstatněný“) 23	23
2011/C 55/42	Věc T-48/10 P: Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2010 — Meister v. OHIM („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Hodnotící období 2008 — Rozhodnutí o přidělení bodů na základě hodnotícího období 2008 — Poznámka týkající se bodů nasbíraných za dřívější hodnotící období — Zkreslení skutkového stavu — Hrazení nákladů řízení — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“) 23	23
2011/C 55/43	Věc T-385/10 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 7. prosince 2010 — ArcelorMittal Wire France a další v. Komise („Předběžné opatření — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí Komise vyměřující pokutu — Bankovní záruka — Návrh na odklad vykonatelnosti — Finanční újma — Neexistence výjimečných okolností — Nedostatek naléhavosti“) 24	24
2011/C 55/44	Věc T-507/10 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 17. prosince 2010 — Uspaskich v. Parlament („Řízení o předběžných opatřeních — Zbavení člena Evropského parlamentu imunity — Návrh na odklad vykonatelnosti“) 24	24
2011/C 55/45	Věc T-360/10: Žaloba podaná dne 26. srpna 2010 — Tecnimed v. OHIM — Ecobrands (ZAPPER-CLICK) 24	24
2011/C 55/46	Věc T-564/10: Žaloba podaná dne 15. prosince 2010 — Quimitécnica.com a Mello v. Komise 25	25
2011/C 55/47	Věc T-565/10: Žaloba podaná dne 21. prosince 2010 — ThyssenKrupp Steel Europe v. OHIM (Highprotect) 26	26
2011/C 55/48	Věc T-566/10: Žaloba podaná dne 15. prosince 2010 — Ertmer v. OHIM — Caterpillar (erkat) 27	27
2011/C 55/49	Věc T-573/10: Žaloba podaná dne 23. prosince 2010 — Octapharma Pharmazeutika v. EMA 27	27
2011/C 55/50	Věc T-575/10: Žaloba podaná dne 14. prosince 2010 — Moreda-Riviere Trefilerías v. Komise 28	28
2011/C 55/51	Věc T-576/10: Žaloba podaná dne 14. prosince 2010 — Trefilerías Quijano v. Komise 29	29
2011/C 55/52	Věc T-577/10: Žaloba podaná dne 14. prosince 2010 — Trenzas y Cables de Acero v. Komise 29	29

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 55/53	Věc T-578/10: Žaloba podaná dne 14. prosince 2010 — Global Steel Wire v. Komise	29
2011/C 55/54	Věc T-579/10: Žaloba podaná dne 21. prosince 2010 — macros consult v. OHIM — MIP Metro (makro)	30
2011/C 55/55	Věc T-582/10: Žaloba podaná dne 23. prosince 2010 — Acron a Dorogobuzh v. Rada	30
2011/C 55/56	Věc T-583/10: Žaloba podaná dne 27. prosince 2010 — Deutsche Telekom v. OHIM — TeliaSonera Denmark (odstín purpurové)	31
2011/C 55/57	Věc T-584/10: Žaloba podaná dne 27. prosince 2010 — Yilmaz v. OHIM — Tequila Cuervo (TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO)	32
2011/C 55/58	Věc T-591/10: Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Castiglioni v. Komise	32
2011/C 55/59	Věc T-594/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2010 Luigim Marcucciem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 6. října 2010 ve věci F-2/10, Luigi Marcuccio v. Komise	33
2011/C 55/60	Věc T-10/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. ledna 2011 Gerhardem Birkhoffem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 27. října 2010 ve věci F-60/09, Gerhard Birkhoff v. Evropská komise	34
2011/C 55/61	Věc T-3/08: Usnesení Tribunálu ze dne 10. ledna 2011 — Coedo Suárez v. Rada	34
2011/C 55/62	Spojené věci T-444/08 až T-448/08: Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2010 — FIFA v. OHIM — Ferrero (WORLD CUP 2006 a další)	34
2011/C 55/63	Věc T-163/09: Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2010 — Martinet v. Komise	35
2011/C 55/64	Věc T-2/10: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2010 — De Lucia v. Galbani (De Lucia La natura pratica del gusto)	35

Soud pro veřejnou službu

2011/C 55/65	Věc F-77/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 13. ledna 2011 — Nijs v. Účetní dvůr („Veřejná služba — Úředníci — Disciplinární režim — Disciplinární řízení — Článek 22a a článek 22b Služebního řádu — Neustrannost — Přiměřená lhůta“)	36
2011/C 55/66	Věc F-57/10: Žaloba podaná dne 14. července 2010 — Pedefferri a další v. Komise	36

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2011/C 55/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 46, 12.2.2011

Dřívější publikace

Úř. věst. C 38, 5.2.2011

Úř. věst. C 30, 29.1.2011

Úř. věst. C 13, 15.1.2011

Úř. věst. C 346, 18.12.2010

Úř. věst. C 328, 4.12.2010

Úř. věst. C 317, 20.11.2010

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Land Baden-Württemberg v. Metin Bozkurt

(Věc C-303/08) ⁽¹⁾

(„Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Sloučení rodiny — Článek 7 první pododstavec rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Manžel turecké pracovnice, se kterou žil více než pět let ve společné domácnosti — Zachování práva pobytu i po rozvodu — Odsouzení dotyčného za násilné činy spáchané proti jeho bývalé manželce — Zneužití práva“)

(2011/C 55/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Land Baden-Württemberg

Žalovaný: Metin Bozkurt

Za přítomnosti: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesverwaltungsgericht — Výklad čl. 7 první pododstavec druhá odrážka rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem — Právo pobytu tureckého státního příslušníka, který jako manžel turecké pracovnice působící na řádném trhu práce členského státu získal toto právo jako rodinný příslušník — Zachování práva pobytu v případě rozvodu, jestliže před ním došlo vůči bývalé manželce k ublížením na zdraví, která vedla k trestněprávnímu odsouzení.

Výrok

1) Článek 7 první pododstavec rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, přijatý Radou přidružení zřízenou Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, musí být vykládán v tom smyslu, že takový turecký státní příslušník, jako je žalobce v původním řízení, který jakožto rodinný příslušník turecké pracovnice působící na řádném trhu práce určitého členského státu a z důvodu svého

nepřetržitého pobytu v bydlišti své manželky po dobu alespoň pěti let požívá práva spojená s právním postavením, které mu bylo přiznáno na základě druhé odrážky uvedeného ustanovení, neztrácí nárok na tato práva v důsledku rozvodu, který byl prohlášen poté, co tato práva nabyl.

2) Skutečnost, že se takový turecký státní příslušník, jako je žalobce v původním řízení, dovolává práva legálně nabytého na základě článku 7 prvního pododstavce rozhodnutí č. 1/80, není zneužitím práva, přestože dotyčný poté, co toto právo nabyl prostřednictvím své bývalé manželky, spáchal vůči ní závažný trestný čin, na jehož základě byl odsouzen v trestním řízení.

Naopak, čl. 14 odst. 1 tohoto rozhodnutí nebrání tomu, aby bylo vůči tureckému státnímu příslušníkovi, který byl odsouzen v trestním řízení, přijato opatření k jeho vyhoštění, pokud jeho osobní chování představuje trvalou, skutečnou a dostatečně závažnou hrozbu, kterou je dotčen základní společenský zájem. Je na příslušném vnitrostátním soudu, aby posoudil, zda tomu tak je ve věci v původním řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Brussel — Belgie) — Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocoladebepwerkers „VEBIC“ VZW v. Raad voor de Mededinging, Minister van Economie

(Věc C-439/08) ⁽¹⁾

(„Politika hospodářské soutěže — Vnitrostátní řízení — Účast vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž na soudních řízeních — Vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž smíšené povahy, který má soudní a správní charakter — Žaloba proti rozhodnutí takového orgánu — Nařízení (ES) č. 1/2003“)

(2011/C 55/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vlaamse federatie van verenigingen van Brood- en Banketbakkers, Ijsbereiders en Chocoladebewaterkers „VEBIC“ VZW

Žalovaní: Raad voor de Mededinging, Minister van Economie

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Beroep te Brusel — Výklad článku 2, článku 5, čl. 15 odst. 1 a čl. 35 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1) — Předložení písemných vyjádření a skutkových a právních důvodů vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž v rámci řízení o žalobě proti jejich rozhodnutí — Víceru orgánů v jednom členském státě

Výrok

Článek 35 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která neposkytuje vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž oprávnění účastnit se jakožto žalovaný soudního řízení vedeného proti rozhodnutí, jež tento orgán vydal. Vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž přísluší zhodnotit nezbytnost a užitečnost své účasti s ohledem na účinné uplatňování práva hospodářské soutěže Unie. Nicméně systematická nepřítomnost vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž na takových soudních řízeních ohrožuje užitečný účinek článků 101 SFEU a 102 SFEU.

Neexistuje-li právní úprava Unie, mají členské státy v souladu se zásadou procesní autonomie i nadále pravomoc určit složku nebo složky vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, které jsou oprávněny se jakožto žalovaná strana účastnit řízení před vnitrostátním soudem vedeného proti rozhodnutí, jež tento orgán vydal, při současném dodržování základních práv a plné účinnosti práva hospodářské soutěže Unie.

(¹) Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. prosince 2010 — Kahla/Thüringen Porzellan GmbH v. Freistaat Thüringen, Spolková republika Německo, Evropská komise

(Věc C-537/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Rozhodnutí Komise prohlašující podporu za neslučitelnou se společným trhem a nařizující její navrácení — Zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání“)

(2011/C 55/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (zástupci: M. Schütte, S. Zühlke a P. Werner, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Freistaat Thüringen, (zástupci: A. Weitbrecht a M. Nüñez-Müller, Rechtsanwälte) Spolková republika Německo, (zástupci: M. Lumma a W.-D. Plessing, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: V. Kreuzsitz a K. Gross, zmocněnci, C. Koenig, profesor)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 24. září 2008 ve věci Kahla/Thüringen Porzellan v. Komise Evropských společenství (T-20/03), kterým Soud zamítl žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise 2003/643/ES ze dne 13. května 2003 o státní podpoře poskytnuté Německem ve prospěch Kahla Porzellan GmbH a Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (Úř. věst. L 227, s. 12) v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká finanční podpory poskytnuté ve prospěch Kahla/Thüringen Porzellan GmbH — Porušení zásad právní jistoty a ochrany legitimního očekávání

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Kahla Thüringen Porzellan GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Assen) — Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV, de Jonge Konstruktie BV v. Provincie Drenthe

(Věc C-568/08) (¹)

(„Veřejné zakázky — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek na stavební práce — Směrnice 89/665/EHS — Povinnost členských států upravit přezkumné řízení — Vnitrostátní právní předpisy umožňující soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních schválit rozhodnutí o zadání veřejné zakázky, o němž může později soud rozhodující ve věci samé rozhodnout, že je v rozporu s právními předpisy Unie — Slučitelnost se směrnicí — Přiznání náhrady škody poškozeným uchazečům — Podmínky“)

(2011/C 55/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Assen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie, van Spijker Infrabouw BV, de Jonge Konstruktie BV

Žalovaná: Provincie Drenthe

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank Assen — Výklad čl. 1 odst. 1 a 3 a čl. 2 odst. 1 a článku 6 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce ve znění směrnice 2007/66/ES (Úř. věst. L 395, s. 33) — Vnitrostátní právní předpisy stanovící souběžnou příslušnost občansko-právního a správního soudu, která může vést k rozporným rozsudkům — Příslušnost správního soudu omezená na posouzení rozhodnutí o zadání zakázky — Vyloučení v případě rozhodnutí o zadání zakázky jednoho z uchazečů — Přiznání náhrady škody

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 1 a 3 a čl. 2 odst. 1 a 6 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992, nebrání systému, v němž je pro získání rychlého rozhodnutí k dispozici pouze řízení, které se vyznačuje tím, že jeho cílem je umožnit přijímání rychlých pořádkových opatření, nedochází v něm k výměně stanovisek mezi advokáty, předkládají se v něm v zásadě pouze písemné důkazní prostředky, neuplatní se zákonná pravidla dokazování a rozsudek nevede k definitivní úpravě právních vztahů ani není součástí rozhodovacího procesu vedoucího k takovémuto pravomocnému rozhodnutí.
- 2) Směrnice 89/665, ve znění směrnice 92/50, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních při přijímání předběžného opatření učinil výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, který je poté kvalifikován soudem rozhodujícím ve věci samé jako nesprávný.
- 3) Pokud jde o odpovědnost státu za škody způsobené jednotlivcům v důsledku porušení práva Unie, které mu lze přičíst, poškození jednotlivci mají nárok na náhradu škody, je-li cílem porušené právní normy Unie přiznat práva jednotlivcům, je-li porušení této normy dostatečně závažné a existuje-li přímá příčinná souvislost mezi tímto porušením povinností a škodou způsobenou jednotlivcům. Jelikož neexistují právní předpisy Unie v této oblasti, přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu, aby při dodržení těchto podmínek stanovil kritéria, na jejichž

základě musí být zjištěna a ohodnocena škoda vyplývající z porušení práva Unie v oblasti zadávání veřejných zakázek, za předpokladu, že budou dodrženy zásady rovnocennosti a efektivnosti.

(¹) Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Peter Pammer v. Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH v. Oliver Heller (C-144/09)

(Spojené věci C-585/08 a C-144/09) (¹)

(„Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 15 odst. 1 písm. c) a odstavec 3 — Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv — Smlouva týkající se plavby na nákladní lodi — Pojem „souborné služby pro cesty“ — Smlouva týkající se hotelového pobytu — Prezentace plavby a hotelu na internetové stránce — Pojem „činnost „zaměřená na“ členský stát, ve kterém má spotřebitel bydliště“ — Kritéria — Dostupnost internetové stránky“)

(2011/C 55/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Peter Pammer (C-585/08), Hotel Alpenhof GesmbH (C-144/09)

Žalovaní: Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG (C-585/08), Oliver Heller (C-144/09)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof (Rakousko) — Výklad čl. 15 odst. 1 písm. c) a odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv — Minimální znaky internetové stránky, které jsou nezbytné pro to, aby bylo možné považovat na ní nabízené služby za činnosti „zaměřené“ na členský stát, ve kterém má spotřebitel své bydliště

Výrok

- 1) Smlouva, jejímž předmětem je taková plavba na nákladní lodi, jako je plavba dotčená ve věci C-585/08, je přepravní smlouvou, která poskytuje kombinaci dopravy a ubytování zahrnutou v ceně ve smyslu čl. 15 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.
- 2) Za účelem určení, zda podnikatel, jehož činnost je prezentována na jeho internetové stránce nebo na internetové stránce jeho zprostředkovatelské společnosti, může být považován za podnikatele „zaměřujícího“ činnost na členský stát, na jehož území má spotřebitel své bydliště ve smyslu čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení č. 44/2001, je třeba ověřit, zda před případným uzavřením smlouvy se spotřebitelem z uvedených internetových stránek a celkové činnosti podnikatele vyplývalo, že podnikatel zamýšlel obchodovat se spotřebiteli s bydlištěm v jednom či více členských státech, včetně členského státu, ve kterém má spotřebitel bydliště, v tom smyslu, že byl připraven uzavřít s nimi smlouvu.

Následující skutečnosti, jejichž výčet není taxativní, mohou představovat indicie umožňující se domnívat, že činnost podnikatele je zaměřena na členský stát bydliště spotřebitele: mezinárodní povaha činnosti, popis cesty do sídla podnikatele s počátkem v jiných členských státech, použití jiného jazyka nebo jiné měny, než jsou jazyk nebo měna, které jsou obvykle používány v členském státě, ve kterém má podnikatel sídlo s možností provést rezervaci a potvrdit ji v tomto jiném jazyce, uvedení telefonického spojení s mezinárodním předčíslem, vynaložení nákladů na službu sponzorovaných odkazů na internetu s cílem usnadnit spotřebitelům s bydlištěm v jiných členských státech přístup na stránku podnikatele nebo jeho zprostředkovatele, použití jiného jména domény prvního řádu, než je doména členského státu, ve kterém má podnikatel sídlo, a uvedení mezinárodní klientely složené ze zákazníků s bydlištěm v jiných členských státech. Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby existenci takových indicií ověřil.

Naproti tomu pouhá dostupnost internetové stránky podnikatele nebo jeho zprostředkovatelské společnosti v členském státě, na jehož území má spotřebitel bydliště, nepostačuje. Stejně je tomu v případě uvedení elektronické adresy, jakož i dalších kontaktních údajů nebo v případě využití jazyka nebo měny, které jsou obvykle používány v členském státě, ve kterém má podnikatel sídlo.

(¹) Úř. věst. C 44, 21.2.2009
Úř. věst. C 153, 4.7.2009

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. prosince 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika(Věc C-89/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Článek 43 ES — Veřejné zdraví — Provozování laboratoří provádějících lékařskobiologické rozborů — Vnitrostátní právní předpisy omezující podíl společníků, kteří nevykonávají povolání biologa, na 25 % kapitálu společnosti — Zákaz účasti na kapitálu ve více než dvou společnostech provozujících společně jednu či více laboratoří provádějících lékařskobiologické rozborů — Cíl, který má zajistit profesní nezávislost biologů — Cíl, který má zajistit mnohost nabídky v oblasti lékařské biologie — Konzistentnost — Proporcionalita“)

(2011/C 55/07)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Rozet a E. Traversa, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a B. Messmer, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 43 ES — Pravidla provozování laboratoří provádějících lékařskobiologické rozborů — Vnitrostátní právní předpisy omezující podíl společníků, kteří nejsou příslušníky profese, na 25 % základního kapitálu — Zákaz účasti na kapitálu ve více než dvou společnostech provozujících společně jednu či více laboratoří lékařské biologie — Jsou omezení svobody usazování odůvodněná cílem spočívajícím v ochraně veřejného zdraví a přiměřená?

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, že zakázala biologům kapitálovou účast ve více než dvou společnostech založených za účelem společného provozování jedné či více laboratoří provádějících lékařskobiologické rozborů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 43 Smlouvy o ES.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Francouzská republika a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 113, 16.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal — Spojené království) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. Weald Leasing Limited

(Věc C-103/09) ⁽¹⁾

(„Šestá směrnice o DPH — Pojem „zneužívající praktiky“ — Plnění spočívající ve finančním pronájmu uskutečňovaná skupinou podniků za účelem rozložení placení neodpočitatelné DPH“)

(2011/C 55/08)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Žalobce: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Žalovaná: Weald Leasing Limited

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — The Court of Appeal, Londýn — Výklad směrnice 77/388/EHS: šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Pojem plnění představujících zneužívající praktiky — Plnění spočívající v pronájmu a podnájmu uskutečňovaná skupinou podniků provádějících plnění ve značném rozsahu osvobozená od daně za účelem rozložení jejich zatížení DPH

Výrok

1) Finanční zvýhodnění vyplývající z toho, že podnik využije takových plnění spočívajících ve finančním pronájmu majetku, o jaká jde v původním řízení, namísto přímého nákupu tohoto majetku, nepředstavuje finanční zvýhodnění, jehož poskytnutí by bylo v rozporu s cílem sledovaným relevantními ustanoveními šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995, a vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici, za předpokladu, že smluvní podmínky týkající se těchto plnění, zejména podmínky stanovení výše nájemného, odpovídají obvyklým tržním podmínkám a že zapojení prostřednické třetí společnosti do uvedených plnění nepředstavuje překážku uplatnění uvedených ustanovení, což musí ověřit předkládající soud. Okolnost, že se tento podnik v rámci svých běžných obchodních transakcí nepodílí na plněních spočívajících ve finančním pronájmu, nemá v tomto ohledu žádný vliv.

2) Jestliže některé smluvní podmínky týkající se plnění spočívajících ve finančním pronájmu, o něž jde ve věci v původním řízení, nebo zapojení prostřednické třetí společnosti do těchto plnění představují zneužívající praktiky, je třeba uvedená plnění překvalifikovat tak, aby byla nastolena taková situace, jaká by existovala v případě neexistence prvků těchto smluvních podmínek, které mají zneužívající charakter, nebo nezapojení této společnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 6.6.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Marc Michel Josemans v. Burgemeester van Maastricht

(Věc C-137/09) ⁽¹⁾

(„Volný pohyb služeb — Volný pohyb zboží — Zásada zákazu diskriminace — Opatření místního orgánu veřejné moci, které vyhrazuje přístup do coffee shopů nizozemským státním příslušníkům — Uvádění na trh tzv. „měkkých“ drog — Prodej nealkoholických nápojů a potravin — Cíl spočívající v boji proti drogové turistice a obtěžujícím jevům, které s sebou přináší — Veřejný pořádek — Ochrana veřejného zdraví — Soudržnost — Proporcionalita“)

(2011/C 55/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marc Michel Josemans

Žalovaný: Burgemeester van Maastricht

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Raad van State — Výklad článků 12 ES, 18 ES, 29 ES a 49 ES — Drogová turistika — Nařízení městské policie, které zakazuje přístup nerezidentů do coffee shopů prodávajících omamné prostředky — Veřejný pořádek — Rozdílné zacházení

Výrok

1) Provozovatel coffee shopu se v rámci své činnosti spočívající v prodeji omamných látek, které nejsou součástí oběhu, který je pod přísným dohledem příslušných orgánů, jsou-li používány pro lékařské nebo vědecké účely, nemůže dovolávat článků 12 ES, 18 ES, 29 ES a 49 ES proti takové obecní právní úpravě, jako je obecní právní úprava dotčená v původním řízení, která zakazuje přístup do takových zařízení osobám, jež nemají bydliště v Nizozemsku. Co se týče činnosti spočívající v prodeji nealkoholických nápojů a potravin v těchto zařízeních, může se tento provozovatel užitečně dovolávat článku 49 ES a následujících.

2) Článek 49 ES musí být vykládán v tom smyslu, že taková právní úprava, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, představuje omezení volného pohybu služeb zakotveného Smlouvou o ES. Toto omezení je nicméně odůvodněno cílem spočívajícím v boji proti drogové turistice a obtěžujícím jevům, které s sebou přináší.

(¹) Úř. věst. C 141, 20.6.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) — *Repertoire Culinaire Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*)

(Věc C-163/09) (¹)

(„*Směrnice 92/83/EHS — Harmonizace struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů — Článek 20 první odrážka a čl. 27 odst. 1 písm. e) a f) — Víno, portské a koňak na vaření*“)

(2011/C 55/10)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: *Repertoire Culinaire Ltd*

Žalovaný: *The Commissioners for Her Majesty's Revenue Customs*

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — VAT and Duties Tribunal, London — Výklad článku 20 a čl. 27 odst. 1 písm. e) a f) směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. L 316, s. 21; Zvl. vyd. 09/01, s. 206) — Osвобоzení od spotřební daně — Víno, portské a koňak na vaření obsahující sůl a pepř

Výrok

- 1) Článek 20 první odrážka směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů musí být vykládán v tom smyslu, že definice „lihu“ uvedená v tomto ustanovení se vztahuje na víno na vaření a na portské na vaření.
- 2) Za takových okolností, jako jsou okolnosti ve sporu v původním řízení, může osvobození vína na vaření, portského na vaření a koňaku na vaření od harmonizované spotřební daně spadat pod čl. 27 odst. 1 písm. f) směrnice 92/83.
- 3) Za předpokladu, že výrobky jako víno na vaření, portské na vaření a koňak na vaření, o které se jedná ve sporu v původním řízení,

kteřé byly považovány za výrobky, které nepodléhají spotřební dani, nebo za výrobky, které jsou podle směrnice 92/83 od této daně osvobozeny, a v členském státě, ve kterém byly vyrobeny, byly propuštěny pro domácí spotřebu, jsou určeny k uvedení na trh v jiném členském státě, musí posleďně uvedený členský stát přiznat těmto výrobkům na svém území stejné zacházení, kromě případu, kdy existují konkrétní, objektivní a ověřitelné skutečnosti, které naznačují, že prvně uvedený členský stát nepoužil správně ustanovení této směrnice nebo že přijetí opatření, která mají zabránit daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití při uplatňování osvobození od daně, jakož i zajistit správné a jednoznačné uplatňování těchto osvobození, je podle čl. 27 odst. 1 odůvodněno.

- 4) Článek 27 odst. 1 písm. f) směrnice 92/83 musí být vykládán v tom smyslu, že přiznání osvobození od daně, které je upraveno v tomto ustanovení, může podléhat splnění takových podmínek, jaké jsou stanoveny vnitrostátní právní úpravou, o kterou se jedná ve sporu v původním řízení, totiž omezení okruhu osob oprávněných podat žádost o vrácení daně, lhůta čtyř měsíců pro podání takovéto žádosti a stanovení minimální částky pro vrácení, pouze pokud z konkrétních, objektivních a ověřitelných skutečností vyplývá, že tyto podmínky jsou nezbytné pro zajištění správného a jednoznačného uplatňování uvedeného osvobození od daně, jakož i pro předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu. Předkládajícímu soudu přísluší, aby ověřil, zda se u podmínek stanovených touto právní úpravou jedná o tento případ.

(¹) Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Berlin — Německo) — *Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe GmbH & Co. KG v. BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH*

(Věc C-239/09) (¹)

(„*Státní podpory — Podpory poskytnuté Spolkovou republikou Německo pro nabývání ploch — Program privatizace zemědělských ploch a restrukturalizace zemědělství v německých nových zemích*“)

(2011/C 55/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobce: *Seydaland Vereinigte Agrarbetriebe GmbH Co. KG*

Žalovaný: *BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH*

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Berlin — Výklad článku 87 ES — Státní podpory — Privatizace pozemků v nových německých spolkových zemích — Nabytí těchto pozemků za cenu stanovenou podle vnitrostátního ustanovení, kterým se stanoví ocenění tržní hodnoty pozemků na základě regionálních kritérií, která je nižší než reálná prodejní hodnota — Slučitelnost tohoto ustanovení s článkem 87 ES

Výrok

Článek 87 ES musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví takové metody výpočtu pro určení hodnoty zemědělských a lesních pozemků prodávaných veřejnými orgány v rámci programu privatizace, jako jsou metody upravené v § 5 odst. 1 nařízení o nabytí ploch (Flächenerwerbsverordnung) ze dne 20. prosince 1995, pokud uvedené metody stanoví aktualizaci cen v případě jejich rychlého růstu tak, aby cena skutečně zaplacená kupujícím se co nejvíce blížila tržní hodnotě těchto pozemků.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Bruxelles — Belgie) — Fluxys SA v. Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)

(Věc C-241/09) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Pravomoc Soudního dvora — Částečné zpětvetí žaloby žalobcem v původním řízení — Změna referenčního právního rámce — Odpověď Soudního dvora, která již není nezbytná pro vyřešení sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci“)

(2011/C 55/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: Fluxys SA

Žalovaná: Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour d'appel de Bruxelles — Výklad článků 1, 2 a 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES (Úř. věst. L 176, s. 57), jakož i článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1775/2005 ze dne 28. září 2005 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám (Úř. věst. L 289, s. 1) — Změna pravidel pro stanovení celkového výnosu provozovatelů

soustav z úřední povinnosti v případě, že během regulovaného období nastanou výjimečné okolnosti — Slučitelnost stanovení sazeb, které je vlastní pro tranzit a je odlišné od stanovení sazeb použitelného na činnosti přepravy a skladování, s právem Společenství

Výrok

Na předběžnou otázku položenou ve věci C-241/09 již není namístě odpovídat.

(¹) Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nizozemsko) — Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie, Vereniging Goede Waar & Co. v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, dříve College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

(Věc C-266/09) (¹)

(„Životní prostředí — Přípravky na ochranu rostlin — Směrnice 91/414/EHS — Přístup veřejnosti k informacím — Směrnice 90/313/EHS a 2003/4/ES — Časová působnost — Pojem „informace o životním prostředí“ — Důvěrnost obchodních a průmyslových informací“)

(2011/C 55/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie, Vereniging Goede Waar & Co.

Žalovaná: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, dříve College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

Za přítomnosti: Bayer CropScience BV, Nederlandse Stichting voor Fytofarmacie

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Postupy při zadávání veřejných zakázek — Zadání smlouvy na tlumočnické a překladatelské služby — Služby, na které se nevztahují všechny požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, p. 114; Zvl. vyd. 06/07 s. 132) — Přidělení váhy kritériím pro udělení zakázky po uplynutí lhůty pro předložení nabídek — Zásady rovného zacházení s předkladateli a transparentnosti

Výrok

- 1) Pojem „informace o životním prostředí“ použitý v článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS je třeba vykládat v tom smyslu, že zahrnuje informaci poskytnutou v rámci vnitrostátního postupu pro povolení nebo rozšíření povolení přípravku na ochranu rostlin s ohledem na stanovení maximálního množství pesticidu obsaženého v potravinách nebo nápojích, jeho složky nebo rozkladného produktu.
- 2) S výjimkou případu, kdy taková situace, jaká nastala ve věci v původním řízení, spadá pod situace uvedené v čl. 14 druhém pododstavci směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, je třeba vykládat ustanovení čl. 14 prvního pododstavce v tom smyslu, že je lze použít pouze v případě, že tím nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z čl. 4 odst. 2 směrnice 2003/4.
- 3) Článek 4 směrnice 2003/4 je nutno vykládat v tom smyslu, že zvážení veřejného zájmu na zveřejnění informace o životním prostředí proti zvláštnímu zájmu na odmítnutí zveřejnění musí být provedeno v každém jednotlivém případě předloženém příslušným orgánům, i kdyby vnitrostátní zákonodárce určil na základě obecně závazného předpisu kritéria umožňující usnadnit toto posouzení protichůdných zájmů.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Session (Scotland), Edinburgh — Spojené království) — Macdonald Resorts Limited v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-270/09) (¹)

(„DPH — Šestá směrnice 77/388/EHS — Osvobození — Článek 13 část B písm. b) — Nájem nemovitého majetku — Prodej smluvních práv, která lze použít k získání práva krátkodobě užívat rekreační objekty“)

(2011/C 55/14)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Macdonald Resorts Limited

Žalovaní: The Commissioners for Her Majesty's Revenue Customs

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Session (Scotland), Edinburgh — Výklad čl. 9 odst. 2 písm. a) a čl. 13 části B písm. b) směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů člen-

ských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Pojem osvobození nájmu nemovitého majetku od daně — Prodej bodů rekreačním klubem, jež jsou spojeny s právem dočasně užívat rekreační nemovitost během daného roku

Výrok

- 1) Poskytování služeb takovým subjektem, jako je odvolatelka v původním řízení, v rámci takového systému, jako je „opční“ program dotčený v původním řízení, musí být kvalifikována v okamžiku, kdy zákazník účastní se takového systému přeměně původně nabytá práva na službu nabízenou tímto subjektem. Jsou-li tato práva přeměněna na ubytování v hotelu nebo na právo krátkodobě užívat ubytovací zařízení, tato poskytování představují poskytování služeb vztahujících se k nemovitosti ve smyslu čl. 9 odst. 2 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2001/115/ES ze dne 20. prosince 2001, která jsou uskutečňována v místě, kde se nachází tento hotel nebo toto ubytovací zařízení.
- 2) V takovém systému, jako je „opční“ program dotčený v původním řízení, pokud zákazník přemění původně nabytá práva na právo krátkodobě užívat ubytovací zařízení, představuje dotyčné poskytnutí služeb představuje nájem nemovitého majetku ve smyslu čl. 13 části B písm. b) šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 2001/115 [kterému odpovídá nyní čl. 135 odst. 1 písm. l) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty]. Toto ustanovení však nebrání členským státům, aby tuto službu z osvobození od daně vyloučily.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kammergericht Berlin — Německo) — DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH v. Spolková republika Německo

(Věc C-279/09) (¹)

(„Účinná soudní ochrana práv vyplývajících z práva Unie — Právo na přístup ke spravedlnosti — Právní pomoc — Vnitrostátní právní úprava, která odepírá poskytnutí právní pomoci právníkům osobám v případě neexistence „obecných zájmů““)

(2011/C 55/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Kammergericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Kammergericht Berlin — Výklad zásady efektivity — Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy, která odepírá poskytnutí právní pomoci právníckým osobám v případě neexistence „obecných zájmů“, s touto zásadou — Žaloba směřující k uplatnění odpovědnosti členského státu za opožděné provedení směrnic Společenství

Výrok

Zásada účinné soudní ochrany, jak je zakotvena v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládána v tom smyslu, že není vyloučeno, aby se jí dovolávaly právnícké osoby, a že právní pomoc poskytnutá na základě této zásady může zahrnovat zejména zproštění povinnosti placení zálohy na náklady soudního řízení nebo právní poradenství advokáta.

V tomto ohledu přísluší vnitrostátnímu soudu, aby ověřil, zda podmínky pro poskytnutí právní pomoci nezakládají omezení práva na přístup ke spravedlnosti, které zasahuje do samotné podstaty tohoto práva, zda sledují legitimní cíl a zda mezi použitými prostředky a cílem, kterého má být dosaženo, existuje náležitý vztah přiměřenosti.

Vnitrostátní soud může v rámci tohoto posouzení zohlednit předmět sporu, rozumné vyhlídky žadatele na úspěch, závažnost zájmů dotčených ve sporu pro žadatele, složitost použitelného práva a řízení, jakož i schopnost žadatele účinně hájit svou věc. Pro posouzení přiměřenosti může vnitrostátní soud rovněž zohlednit výši zálohy na procesní výlohy a nepřekonatelnou či překonatelnou povahu překážky v přístupu ke spravedlnosti, kterou tato záloha může případně zakládat.

Pokud jde zvláště o právnícké osoby, vnitrostátní soud může zohlednit jejich situaci. Může tak zohlednit zejména formu a obchodní či neziskový účel dotčené právnícké osoby, jakož i finanční poměry jejich společníků nebo akcionářů a jejich možnost obstarat částky nezbytné pro uplatnění nároku u soudu.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — trestní řízení proti R

(Věc C-285/09) ⁽¹⁾

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 28c část A písm. a) — Únik DPH — Odmítnutí přiznat osvobození od DPH u dodání zboží uvnitř Společenství — Aktivní účast prodávajícího na daňovém úniku — Pravomoci členských států v rámci boje proti daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužíváním daňového režimu“)

(2011/C 55/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastník původního trestního řízení

R

za přítomnosti: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, Finanzamt Karlsruhe-Durlach

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 28c část A písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně; Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), ve znění pozdějších změn — Únik DPH — Odmítnutí přiznat osvobození od daně z obratu dosaženého při dodání zboží uvnitř Společenství — Aktivní účast prodávajícího na daňovém úniku

Výrok

Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, kdy skutečně došlo k dodání zboží uvnitř Společenství, ale dodavatel při něm zatajil totožnost skutečného pořizovatele, aby mu umožnil vyhnout se placení daně z přidané hodnoty, může členský stát, v němž se dodání uvnitř Společenství začalo uskutečňovat, na základě pravomocí, které mu přísluší podle první části věty v čl. 28c části A šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2000/65/ES ze dne 17. října 2000, u této transakce odmítnout přiznat nárok na osvobození od daně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — Vlaamse Gemeenschap v. Maurits Baesen

(Věc C-296/09) ⁽¹⁾

(„Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 13 odst. 2 písm. d) — Pojem „osoby v podobném postavení“, jako je postavení úředníků — Pracovní smlouva uzavřená s orgánem veřejné správy“)

(2011/C 55/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vlaamse Gemeenschap

Žalovaný: Maurits Baesen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Cassatie van België — Výklad čl. 13 odst. 2 písm. a) a d) nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) — Úředníci a osoby v podobném postavení — Pojem — Osoba, která uzavřela pracovní smlouvu s veřejným subjektem

Výrok

Co se rozumí pojmy „úředníci“ a „osoby v podobném postavení“ ve smyslu čl. 13 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství ve znění nařízení Rady (EHS) č. 1390/81 ze dne 12. května 1981, je určováno pouze úpravou vnitrostátního práva členského státu, v němž se nachází orgán veřejné správy, který je jejich zaměstnavatelem, a osoba v situaci žalovaného v původním řízení, na niž se v členském státě vztahuje zčásti systém sociálního zabezpečení úředníků a zčásti systém sociálního zabezpečení zaměstnaných osob, může tedy v souladu s ustanoveními čl. 13 odst. 2 písm. d) tohoto nařízení podléhat pouze právní úpravě členského státu, v němž se nachází orgán veřejné správy, který ji zaměstnává.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Justitie v. F. Toprak (C-300/09), I. Oguz (C-301/09)

(Spojené věci C-300/09 a C-301/09) ⁽¹⁾

(„Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — Pravidlo „standstill“ zakotvené v článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 — Zákaz uložený členským státům zavádět nová omezení přístupu na trh práce“)

(2011/C 55/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Justitie

Žalovaní: F. Toprak (C-300/09), I. Oguz (C-301/09)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Raad van State — Výklad čl. 13 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o rozvoji přidružení, které bylo přijato Radou přidružení zřízenou Dohodou o přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem — Pravidlo standstill — Rozsah — Zákaz uložený členským státům zavádět nová omezení přístupu na trh práce — Pojem „nové omezení“

Výrok

Za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věcech v původních řízeních, platí, že pokud jde o vnitrostátní ustanovení týkající se získání povolení k pobytu tureckými pracovníky, musí být článek 13 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení přijatého Radou přidružení, která byla zřízena Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, vykládán v tom smyslu, že zpřísnění ustanovení přijatého po dni 1. prosince 1980, které stanovilo zmírnění ustanovení použitelného ke dni 1. prosince 1980, představuje „nové omezení“ ve smyslu tohoto článku, třebaže toto zpřísnění neztěžuje podmínky získání tohoto povolení oproti podmínkám vyplývajícím z ustanovení platného k 1. prosinci 1980, což musí ověřit vnitrostátní soud.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Skoma-Lux s.r.o. v. Celní ředitelství Olomouc

(Věc C-339/09) ⁽¹⁾

(„Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Položky 2204 a 2206 — Kvašené (fermentované) nápoje z čerstvých hroznů — Skutečný objemový obsah alkoholu 15,8 % až 16,1 % — Přidání kukuřičného alkoholu a řepného cukru v průběhu výroby“)

(2011/C 55/19)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Skoma-Lux s.r.o.

Žalované: Celní ředitelství Olomouc

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nejvyšší správní soud — Výklad přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1789/2003 ze dne 11. září 2003 (Úř. věst. L 281, s. 1; Zvl. vyd. 02/14, s. 3) — Červené víno dezertní Kagor — Zařazení do položky 2204 nebo 2206 kombinované nomenklatury

Výrok

Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1719/2005 ze dne 27. října 2005, musí být vykládáno v tom smyslu, že kvašený (fermentovaný) nápoj z čerstvých hroznů, prodáváný v lahvích 0,75 l, s obsahem alkoholu 15,8 % až 16,1 % obj., do kterého byl v průběhu jeho výroby přidán řepný cukr a kukuřičný alkohol, je třeba zařadit do čísla 2206 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 21.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-340/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/22/ES — Článek 4 odst. 2 až 5 — Chov volně žijících živočichů — Zoologická zahrada“)

(2011/C 55/20)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán a D. Recchia, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupci: B. Plaza Cruz a N. Díaz Abad, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 4 odst. 2, 3, 4 a 5 směrnice Rady 1999/22/ES ze dne 29. března 1999 o chovu volně žijících živočichů v zoologických zahradách (Úř. věst. L 94, s. 24; Zvl. vyd. 15/04, s. 140)

Výrok

1) Španělské království tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo všechna opatření, která jsou v souvislosti se zoologickými zahradami, které jsou předmětem této žaloby, nacházejícími se v provinciích Aragon, Asturias, Baleares, Canarias, Cantabria, Castilla -León, Valencia, Extremadura a Galícia v oblasti dohledu, udělování licencí a případně uzavření těchto zařízení podle čl. 4 odst. 2 až 5 směrnice Rady 1999/22/ES ze dne 29. března 1999 o chovu volně žijících živočichů v zoologických zahradách nezbytná, nesplnilo povinnosti, které pro něj z uvedené směrnice vyplývají.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. prosince 2010 — Athinaiki Techniki AE v. Evropská komise, Athens Resort Casino AE Symmetochon

(Věc C-362/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Stížnost — Rozhodnutí, kterým se stížnost odkládá — Zpětvzetí rozhodnutí o odložení stížnosti — Podmínky legality zpětvzetí — Nařízení (ES) č. 659/1999“)

(2011/C 55/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Athinaiki Techniki AE (zástupce: S. A. Pappas, dikigoros)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupce: D. Triantafyllou, zmocněnec), Athens Resort Casino AE Symmetochon (zástupce: N. Korogiannakis, dikigoros)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) ze dne 29. června 2009, Athinaiki Techniki AE v. Komise (věc T-94/05), kterým Soud rozhodl, že není namístě rozhodovat o žalobě podané žalobkyní v návaznosti na zpětvzetí napadeného rozhodnutí Komise, jímž se odkládá stížnost této žalobkyně týkající se údajné státní podpory poskytnuté Řeckou republikou — Nesprávný výklad rozsudku Soudního dvora ve věci C-521/06 P, Athinaiki Techniki — Podmínky oprávněnosti zpětvzetí správního aktu Společenství — Nepřípustnost nečinnosti správního úřadu v rámci přezkumu státních podpor — Zásada proporcionality

Výrok

- 1) Usnesení Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 29. června 2009, *Athinaiki Techniki v. Komise (T-94/05)*, se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Rakousko) — Humanplasma GmbH v. Rakouská republika

(Věc C-421/09) (¹)

(„Články 28 ES a 30 ES — Vnitrostátní právní úprava zakazující dovoz krevních produktů pocházejících z nikoliv zcela bezplatného dárcovství“)

(2011/C 55/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Humanplasma GmbH

Žalovaná: Rakouská republika

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Výklad článků 28 ES a 30 ES — Slučitelnost ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které zakazují dovoz lidské krve darované za úplatu, s články 28 ES a 30 ES

Výrok

Článek 28 ES ve spojení s článkem 30 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které stanoví, že dovoz krve nebo krevních složek pocházejících z jiného členského státu je přípustný pouze za podmínky, která platí i pro tuzemské produkty, že k darování krve, díky němuž byly tyto produkty získány, došlo nejen bez toho, aby dárcům byla poskytnuta odměna, ale rovněž bez toho, aby dárci získali náhradu výdajů, které vynaložili za účelem uskutečnění tohoto darování.

(¹) Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Euro Tyre Holding BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-430/09) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Články 8 odst. 1 písm. a) a b), 28a odst. 1 písm. a), 28b část A odst. 1 a 28c část A písm. a) první pododstavec — Osvobození zboží odeslaného či přepraveného uvnitř Unie od daně — Dodání stejného zboží, která po sobě následují a která zakládají jedno odeslání nebo jednu přepravu uvnitř Společenství“)

(2011/C 55/23)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Euro Tyre Holding BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad čl. 8 odst. 1 písm. a) a b), čl. 28a odst. 1 písm. a), čl. 28b části A odst. 1 a čl. 28c části A písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) — Osvobození dodání zboží odeslaného nebo přepravovaného v rámci Společenství od daně — Po sobě jdoucí dodání téhož zboží, která vedou k jedinému odeslání či jediné přepravě zboží v rámci Společenství

Výrok

- 1) V případě, kdy je zboží předmětem dvou po sobě následujících dodání mezi různými osobami povinnými k dani, které jednají jako takové, avšak předmětem pouze jedné přepravy uvnitř Společenství, musí být určení plnění, jemuž má být tato přeprava přičtena, tedy prvnímu či druhému dodání — vzhledem k tomu, že toto plnění spadá z tohoto důvodu pod pojem dodání uvnitř Společenství ve smyslu čl. 28c části A písm. a) prvního pododstavce šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 96/95/ES ze dne 20. prosince 1996, ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. a) a b), čl. 28a odst. 1 písm. a) prvním pododstavcem a čl. 28b části A odst. 1 této směrnice — provedeno s ohledem na celkové posouzení všech okolností projednávaného případu za účelem prokázání toho, které z obou dodání splňuje všechny podmínky, které se vážou k dodáním uvnitř Společenství.

2) Za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, kdy první pořizovatel, který nabyl právo nakládat se zbožím jako vlastník na území členského státu prvního dodání, projeví svůj záměr přepravit toto zboží do jiného členského státu a předloží své identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty, které bylo přiděleno tímto jiným členským státem, musí být přeprava uvnitř Společenství přičtena prvnímu dodání za podmínky, že právo nakládat se zbožím jako vlastník bylo převedeno na druhého pořizovatele v členském státě určení přepravy uvnitř Společenství. Je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda ve sporu, který mu byl předložen, je tato podmínka splněna.

(¹) Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-433/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — DPH — Základ daně — Poplatek vybíraný při dodání vozidel dosud neregistrovaných v dotyčném členském státě, který závisí na jejich hodnotě a průměrné spotřebě — „Normverbrauchsabgabe““)

(2011/C 55/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: D. Triantafyllou, zmocněnec)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupci: E. Riedl a C. Pesendorfer, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 78 a 79 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Prodej motorových vozidel — Zahrnutí poplatku vybíraného při dodání vozidel dosud neregistrovaných v dotyčném členském státě, který závisí na jejich hodnotě a průměrné spotřebě („Normverbrauchsabgabe“), do základu daně

Výrok

- 1) Rakouská republika tím, že zahrnuje poplatek z normované spotřeby („Normverbrauchsabgabe“) do základu daně z přidané hodnoty vybírané v Rakousku při dodání automobilu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 78 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.
- 2) Ve zbyvajících částech žaloba zamítá.
- 3) Evropská komise a Rakouská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña, Juzgado Contencioso Administrativo n° 3 de Pontevedra — Španělsko) — Rosa María Gavieiro Gavieiro (C-444/09), Ana María Iglesias Torres (C-456/09) v. Consejería de Educación e Ordenación Universitaria de la Xunta de Galicia

(Věc C-444/09 a C-456/09) (¹)

(„Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Zásada zákazu diskriminace — Uplatnění rámcové dohody na dočasné zaměstnance autonomní oblasti — Vnitrostátní právní úprava, jež stanoví rozdílné zacházení v oblasti vyplácení příplatků za odpracovaná léta pouze na základě dočasné povahy pracovního poměru — Povinnost uznat se zpětným účinkem nárok na příplatek za odpracovaná léta“)

(2011/C 55/25)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso Administrativo de La Coruña, Juzgado Contencioso Administrativo n° 3 de Pontevedra

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rosa María Gavieiro Gavieiro (C-444/09), Ana María Iglesias Torres (C-456/09)

Žalované: Consejería de Educación de la Junta de Galicia

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Juzgado Contencioso Administrativo n° 3 de La Coruña — Výklad přílohy ustanovení 4 bodu 4 směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/08, s. 368) — Zásada zákazu diskriminace — Pojem „kritéria počtu odpracovaných let“ — Vnitrostátní právní úprava, jež stanoví rozdílné zacházení v oblasti vyplácení příplatků za odpracovaná léta pouze na základě dočasné povahy pracovního poměru

Výrok

- 1) Dočasný zaměstnanec Autonomní oblasti Galicie, jakým je žalobkyně v původním řízení, spadá do osobní působnosti směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS i rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze této směrnice.

2) Na takový příplatek za odpracovaná léta, jako je příplatek, který je předmětem, se vztahuje jakožto na pracovní podmínku ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která je obsažena v příloze směrnice 1999/70, takže se zaměstnanci v pracovním poměru na dobu určitou mohou bránit zacházení, které je s ohledem na vyplácení tohoto příplatku bez jakéhokoliv objektivního odůvodnění méně příznivé, než je zacházení se zaměstnanci v pracovním poměru na dobu neurčitou, kteří se nacházejí ve srovnatelné situaci. Pouhá dočasná povaha pracovního poměru určitých státních zaměstnanců nemůže být objektivním důvodem ve smyslu tohoto ustanovení rámcové dohody.

3) Pouhá okolnost, že vnitrostátní ustanovení, jako je čl. 25 odst. 2 Ley 7/2007 del Estatuto básico del empleado público (zákon 7/2007 o základním statusu státního zaměstnance) ze dne 12. dubna 2007, neobsahuje žádný odkaz na směrnici 1999/70, nevylučuje, že toto ustanovení může být považováno za vnitrostátní opatření, kterým se provádí tato směrnice.

4) Ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která je obsažena v příloze směrnice 1999/70, je bezpodmínečné a dostatečně přesné, aby se ho dočasní úředníci mohli před vnitrostátním soudem vůči státu dovolávat k tomu, aby jim byl uznán nárok na příplatky za odpracovaná léta, jako jsou příplatky za odpracování každých tří let, o které se jedná ve věcech v původním řízení, za období ode dne uplynutí lhůty stanovené členským státem pro provedení směrnice 1999/70 do dne vstupu v platnost vnitrostátního zákona, kterým se tato směrnice provádí do vnitrostátního práva dotyčného členského státu, s výhradou dodržení relevantních ustanovení vnitrostátního práva týkajících se promlčení.

5) Navzdory tomu, že ve vnitrostátní právní úpravě provádějící směrnici 1999/70 existuje ustanovení uznávající nárok dočasných úředníků na vyplácení příplatků vztahujících se k odpracovaným tříletým obdobím, které však vylučuje zpětné uplatnění tohoto nároku, mají příslušné orgány dotčeného členského státu povinnost na základě práva Unie a vzhledem k tomu, že ustanovení rámcové dohody má přímý účinek, přiznat tomuto nároku na vyplácení příplatků zpětný účinek od uplynutí lhůty stanovené členským státem pro provedení této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. prosince 2010 — AceaElectrabel Produzione SpA v. Evropská komise, Electrabel SA

(Věc C-480/09 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Podpora prohlášená za slučitelnou se společným trhem — Podmínka předchozího vrácení podpory příjemcem dřívější podpory, která byla prohlášená za protiprávní — Pojem „hospodářská jednotka“ — Společné ovládání dvěma odlišnými mateřskými společnostmi — Zkreslení žalobních důvodů — Nesprávné odůvodnění a nedostatek odůvodnění“)

(2011/C 55/26)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: AceaElectrabel Produzione SpA (zástupci: L. Radicati di Brozolo a M. Merola, avvocati)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, zmocněnec), Electrabel SA (zástupci: L. Radicati di Brozolo a M. Merola, avvocati)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) ze dne 8. září 2009, ACEA-Electrabel Produzione SpA v. Komise (T-303/05), kterým Soud zamítl návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2006/598/ES ze dne 16. března 2005 o státní podpoře, kterou Itálie — region Lazio — hodlá poskytnout na snížení emisí skleníkových plynů (Úř. věst. 2006, L 244)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) AceaElectrabel Produzione SpA ponese kromě vlastních nákladů řízení také náklady vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Electrabel SA ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Minerva Kulturreisen GmbH v. Finanzamt Freital

(Věc C-31/10) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 26 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře a organizátory turistických zájezdů — Rozsah působnosti — Vstupenky na operní představení bez dalších služeb“)

(2011/C 55/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Minerva Kulturreisen GmbH

Žalovaný: Finanzamt Freital

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad článku 26 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Prodej lístků na operní představení bez poskytnutí dalších služeb

Výrok

Článek 26 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán tak, že se nepoužije na samostatný prodej vstupenek na operní představení cestovní kanceláří bez poskytnutí cestovní služby.

(¹) Úř. věst. C 100, 17.4.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgie) Corman SA v. Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Věc C-131/10) (¹)

(„Ochrana finančních zájmů Evropské unie — Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Článek 3 — Promlčecí doba pro zahájení stíhání — Lhůta — Odvětvové předpisy — Nařízení (ES) č. 2571/97 — Odlišné použití pravidel promlčení v případě nesrovnalosti, které se dopustil příjemce dotace nebo jeho smluvní partneri“)

(2011/C 55/28)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: Corman SA

Žalovaný: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de première instance de Bruxelles — Výklad čl. 3 odst. 1 a 3

nařízení č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340) — Stanovení promlčecí lhůty stíhání — Použitelnost odvětvových ustanovení Společenství a vnitrostátních odvětvových ustanovení v dané oblasti — Odlišné použití pravidel promlčení v případě nesrovnalosti, které se dopustil příjemce podpory nebo jeho smluvní partneri?

Výrok

1) Vzhledem k tomu, že nařízení Komise (ES) č. 2571/97 ze dne 15. prosince 1997 o prodeji másla za snížené ceny a o poskytování podpory pro smetanu, máslo a zahuštěné máslo určené k použití při výrobě cukrářských výrobků, zmrzliny a jiných potravin nestanoví pravidlo promlčení pro zahájení stíhání, které je použitelné na inkasování jistot složených v rámci nabídkových řízení v odvětví másla, zahuštěného másla a smetany, toto nařízení nepředstavuje odvětvový předpis stanovící „kratší lhůtu“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 prvního pododstavce druhé věty nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství. V důsledku toho se promlčecí lhůta čtyř let definovaná čl. 3 odst. 1 prvním pododstavcem první větou posledně uvedeného nařízení na takové inkasování jistot použije, avšak s výhradou možnosti stanovit delší promlčecí lhůtu, kterou si členské státy podle článku 3 odst. 3 tohoto nařízení ponechávají

2) Pokud členské státy stíhají nesrovnalost ve smyslu článku 1 nařízení č. 2988/95, ponechávají si možnost uplatňovat delší promlčecí lhůtu ve smyslu čl. 3 odst. 3 tohoto nařízení, a to v kontextu nařízení č. 2571/97 i v situacích, kdy se těchto nesrovnalostí, za které musí odpovídat vybraný účastník nabídkového řízení, dopustí jeho smluvní partneri.

(¹) Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 16. prosince 2010 — Evropská komise v. Nizozemské království

(Věc C-233/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2007/44/ES — Obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru — Procesní pravidla a hodnotící kritéria“)

(2011/C 55/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis a H. te Winkel, zmocněnci)

Žalovaný: Nizozemské království (zástupce: C. Wissels, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ve stanovené lhůtě ustanovení nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru (Úř. věst. L 247, s. 1)

Výrok

- 1) Nizozemské království tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru, nesplnilo povinnosti, které pro něho vyplývají z této směrnice.
- 2) Nizozemskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 195, 17.7.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království) — Barbara Mercredi v. Richard Chaffe

(Věc C-497/10 PPU) (¹)

(„Justiční spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Věci manželské a rodičovská zodpovědnost — Dítě nesezdaných rodičů — Pojem „obvyklé bydliště“ kojence — Pojem „právo péče o dítě““)

(2011/C 55/30)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Barbara Mercredi

Odpůrce: Richard Chaffe

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Appeal (England Wales) (Civil Division) — Výklad článků 8 a 10 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o

příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243) — Pojem obvyklého bydliště — Dítě narozené ve Spojeném království britskému otci a francouzské matce, které má matčinu státní příslušnost, přičemž jeho rodiče nejsou sezdáni — Dítě přemístěné matkou na Réunion — Přemístění zákonným způsobem v okamžiku, kdy k němu došlo, protože v daném okamžiku byla matka nositelem rodičovské zodpovědnosti vůči dítěti — Následné návrhy podané otcem britským soudům na přiznání rodičovské zodpovědnosti, na určení bydliště pro účely střídavé péče a na přiznání práva na styk s dítětem — Rozhodnutí High Court, kterým je nařízeno navrácení dítěte do Spojeného království — Rozhodnutí napadené matkou z důvodu, že dítě v době podání návrhu k soudu již nemělo své obvyklé bydliště ve Spojeném království

Výrok

- 1) Pojem „obvyklé bydliště“ ve smyslu článků 8 a 10 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že toto bydliště odpovídá místu, které vykazuje určitou míru integrace dítěte v rámci sociálního a rodinného prostředí. Za tímto účelem je třeba — pokud jde o situaci kojence, který se svou matkou pobývá pouze několik dní v jiném členském státě, než je členský stát jeho obvyklého bydliště, do něhož byl přemístěn — přihlídnout zejména k trvání, pravidelnosti, podmínkám a důvodům pobytu na území tohoto členského státu a přestěhování se matky do tohoto státu, a dále — zejména z důvodu věku dítěte — k zeměpisnému a rodinnému původu matky, jakož i k rodinným a sociálním vazbám, které matka a dítě udržují v tomto členském státě. Vnitrostátnímu soudu přísluší určit obvyklé bydliště dítěte s přihlédnutím ke všem konkrétním skutkovým okolnostem v každém jednotlivém případě.

V případě, že by použití výše uvedených kritérií ve věci v původním řízení vedlo k závěru, že obvyklé bydliště dítěte nelze určit, by musel být příslušný soud určen na základě kritéria „přítomnosti dítěte“ ve smyslu článku 13 nařízení.

- 2) Rozhodnutí soudu členského státu, kterými se podle Haagské úmluvy ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí zamítá žádost o bezodkladné navrácení dítěte na území, pro něž je dána místní příslušnost soudu jiného členského státu a která se týkají rodičovské zodpovědnosti ve vztahu k tomuto dítěti, nemají žádný vliv na rozhodnutí, která mají být vydána v tomto jiném členském státě v řízeních ve věcech rodičovské zodpovědnosti, která byla zahájena dříve a stále v tomto státě probíhají.

(¹) Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. listopadu 2010 Usha Martin Ltd proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. září 2010 ve věci T-119/06, Usha Martin Ltd v. Rada Evropské unie, Evropská komise

(Věc C-552/10 P)

(2011/C 55/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Usha Martin Ltd (zástupci: V. Akritidis, Δικηγόρος, Y. Melin, avocat, E. Petritsi, Δικηγόρος)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatelky

Navrhovatelka požaduje, aby Tribunál:

- zrušil v celém rozsahu výše uvedený rozsudek Tribunálu (pátého senátu) ze dne 9. září 2010 ve věci T-119/06;
- vyhověl svým konečným rozsudkem návrhu:
 - na zrušení rozhodnutí Komise 2006/38/ES ze dne 22. prosince 2005, kterým se mění rozhodnutí Komise č. 1999/572/ES, kterým se přijímají závazky nabídnuté v souvislosti s antidumpingovým řízením týkajícím se dovozu ocelových lan a kabelů mimo jiné z Indie ⁽¹⁾ (dále jen „napadené rozhodnutí“), v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky a v němž byl vzat zpět dříve platný závazek ohledně minimální ceny, a
 - na zrušení nařízení Rady (ES) č. 121/2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 1858/2005, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu ocelových lan a kabelů pocházejících mimo jiné z Indie ⁽²⁾ (dále jen „napadené nařízení“), v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky a vede k napadenému rozhodnutí, jímž byl vzat zpět dřívější závazek navrhovatelky ohledně minimální ceny;
 - nebo alternativně, vrátil věc Tribunálu.
- Uložil Radě a Komisi kromě vlastních nákladů řízení i náhradu nákladů řízení vzniklých navrhovatelce v tomto řízení, jakož i v řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uvádí, že se Tribunál v bodech 44 až 56 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení především tím, že konstatoval, že legalita rozhodnutí Komise o zpětvzetí přijetí závazku nemůže být jako taková zpochybněna zásadou proporcionality, čímž nesprávně rozhodl, že i) zásada proporcionality se na rozhodnutí o zpětvzetí přijetí závazku nepoužije, protože takové rozhodnutí odpovídá uložení cel jako takovému, a ii) jakékoli porušení je samo o sobě dostatečným důvodem pro zpětvzetí, aniž by takové zpětvzetí bylo předmětem posouzení podle zásady proporcionality.

Navrhovatelka také tvrdí, že Tribunál chybně posoudil skutkový stav věci a silně jej zkreslil, když měl za to, že „mezi stranami je nesporné, že závazek nebyl splněn“, v rozsahu, v němž uvedené tvrzení nesprávně implikuje, že navrhovatelka připouští porušení závazku *quod non* ve smyslu článku 8 základního antidumpingového nařízení.

Navrhovatelka uvádí, že Tribunál dospěl k chybnému závěru, že legalita zpětvzetí závazku nemůže být zpochybněna zásadou proporcionality ani na základě toho, že jakékoli porušení je dostatečným důvodem pro zpětvzetí, ani asociací zpětvzetí s uložení cel. Tribunál má totiž nesprávně za to, že se zásada proporcionality nepoužije nikdy u zpětvzetí závazku a v rozporu s ustálenou judikaturou evropských soudů a úvodních bodů v napadeném rozsudku (především bodů 44 až 47) neaplikuje test „zjevné nepřiměřenosti“ opatření. Tribunál nesprávně rozhodl, že legalitu zpětvzetí závazku *per se* nelze zpochybnit podle obecné zásady proporcionality. Navíc tím, že chybně rozhodl, že je mezi stranami nesporné, že závazek nebyl splněn, což zahrnuje porušení závazku ve smyslu čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení, Tribunál zjevně zkreslil skutkový stav věci a dopustil se tím nesprávného právního posouzení argumentů navrhovatelky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 22, s. 54.

⁽²⁾ Úř. věst. L 22, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie) dne 29. listopadu 2010 — Deli Ostrich NV v. Belgický stát

(Věc C-559/10)

(2011/C 55/32)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Deli Ostrich NV

Žalovaný: Belgický stát

Předběžná otázka

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen žádá Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce, pod jaký kód KN bylo třeba v okamžiku podání návrhu na propuštění do volného oběhu dne 22. října 2007 zařadit velbloudí maso (v projednávaném případě je nesporné, že zvířata nebyla odchována v zajetí).

Žaloba podaná dne 6. prosince 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-568/10)

(2011/C 55/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: Maria Condou-Durande a W. Bogensberger, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Rakouská republika tím, že zavedla právní úpravu, podle které může být studentům, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, vydáno pracovní povolení teprve tehdy, když byla předtím zkoumána situace na pracovním trhu v Rakousku za účelem zabezpečení, že pracovní místo nemůže být obsazeno osobou evidovanou jako nezaměstnanou, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 17 odst. 1 směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby⁽¹⁾.

— uložit Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise zastává názor, že rakouské právní předpisy systematicky brání studentům, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, v přístupu na pracovní trh tím, že jim je vydáno pracovní povolení na otevřené pracovní místo pouze tehdy, když bylo předem přezkoumáno, že toto pracovní místo nemůže být obsazeno osobou hlášenou jako nezaměstnanou. Počet vydaných pracovních povolení pro tuto skupinu osob je tudíž velmi nízký. Tak mělo pouze 10 % studentů ze třetích států v porovnání se 70 % rakouských studentů možnost financovat část nákladů svého studia z pracovní činnosti.

Podle názoru Rakouské republiky jsou tato omezení odůvodněna. Rakousko je na základě volného přístupu k vysokým

školám a na základě nízkých studijních poplatků pro studenty ze třetích zemí vysloveně atraktivní. Tito studenti by z důvodu neznalosti němčiny a nedostatečné odborné kvalifikace našli zaměstnání zpravidla v nekvalifikovaných oblastech a přispěli by tak k dalšímu zvýšení již tak dost vysoké nezaměstnanosti v tomto odvětví.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 375, s. 12

Žaloba podaná dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Nizozemské království

(Věc C-576/10)

(2011/C 55/34)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. van Beek a C. Zadra)

Žalovaný: Nizozemské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Nizozemské království tím, že porušilo právo Evropské unie v oblasti zadávání veřejných zakázek a zejména směrnicí 2004/18/ES⁽¹⁾ v souvislosti se zadáním veřejné zakázky na stavební práce obcí Eindhoven, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 2 a hlavy III směrnice 2004/18.

— uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle názoru Komise je smlouva o spolupráci, kterou dne 11. června 2007 uzavřela obec Eindhoven se společností Hurks Bouw en Vastgoed B.V., veřejnou zakázkou na stavební práce ve smyslu článku 1 odst. 3 směrnice 2004/18/ES.

Vzhledem ke skutečnosti, že odhadovaná hodnota veřejné zakázky na stavební práce přesahuje hranici pro použití směrnice, mělo být její vyhlášení zveřejněno podle směrnice 2004/18/ES a zejména podle jejího článku 2 a hlavy III. Krom toho by se dle článků 63 až 65 směrnice 2004/18/ES měly zveřejnit všechny veřejné zakázky na stavební práce zadané společnosti Hurks Bouw en Vastgoed B.V., které přesahují hranici pro použití směrnice.

Na základě skutečnosti, že obec Eindhoven na spornou veřejnou zakázku na stavební práce zadanou společnosti Hurks Bouw en Vastgoed B.V. nepoužila směrnici 2004/18/ES a zejména její článek 2 a hlavu III, Komise dospěla k závěru, že došlo k porušení směrnice.

Na základě výše uvedeného dospěla Komise k závěru, že Holandské království v souvislosti s veřejnou zakázkou na stavební práce, kterou zadala obec Eindhoven, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z práva Evropské unie v oblasti zadávání veřejných zakázek a zejména z článku 2 a hlavy III směrnice 2004/18/ES.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

Žaloba podaná dne 16. prosince 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-597/10)

(2011/C 55/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: V. Peere a I. Hadjiyannis, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 (¹) o vyhodnocování a zvládnutí povodňových rizik, jejímž účelem je omezit nepříznivé účinky na lidské zdraví, životní prostředí, kulturní dědictví a hospodářskou činnost, spojené s povodněmi ve Společenství, nebo v každém případě tím, že Komisi o uvedených předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2007/60/ES uplynula 25. listopadu 2009. Ke dni podání žaloby však žalovaná nepřijala veškerá opatření nutná k provedení směrnice, nebo o nich v každém případě Komisi neinformovala.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládnutí povodňových rizik (Úř. věst. L 288, s. 27).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2011 — IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds v. Komise

(Věc T-362/08) ⁽¹⁾

(„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se realizace průmyslového projektu v oblasti chráněné na základě směrnice 92/43/EHS — Dokumenty pocházející z členského státu — Námitky vznesené členským státem — Částečné odepření přístupu — Výjimka týkající se hospodářské politiky členského státu — Článek 4 odst. 5 až 7 nařízení č. 1049/2001“)

(2011/C 55/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH (Hamburk, Německo) (zástupci: S. Crosby, solicitor, a S. Santoro, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. O'Reilly a P. Costa de Oliveira, zmocněnkyně)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalobkyni: Dánské království (zástupci: J. Bering Liisberg a B. Weis Fogh, zmocněnci); Finská republika (zástupci: původně J. Heliskoski, M. Pere a H. Leppo, poté J. Heliskoski, zmocněnci); a Švédské království (zástupkyně: K. Petkovska, A. Falk a S. Johannesson, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 19. června 2008, kterým byl žalobkyni odepřen přístup k dokumentu zaslanému Komisi německými orgány v rámci řízení týkajícího se deklasifikace lokality chráněné na základě směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102)

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

3) Dánské království, Finská republika a Švédské království ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2011 — Park v. OHIM — Bae (PINE TREE)

(Věc T-28/09) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Obrazová ochranná známka Společenství PINE TREE — Skutečné užívání ochranné známky — Článek 50 odst. 1 písm. a) a čl. 55 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 51 odst. 1 písm. a) a čl. 56 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 55/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Mo-Hwa Park (Hillscheid, Německo) (zástupce: P. Lee, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: S. Schäffner, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Chong-Yun Bae (Berlín, Německo) (zástupci: A. K. Warnecke a C. Donle, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 13. listopadu 2008 (věc R 1882/2007-4) týkajícímu se řízení o zrušení práv mezi Mo-Hwa Parkem a Chong-Yun Baem.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Mo-Hwa Parkovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 4.4.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2010 — Kitou v. EIOÚ

(Věc T-164/09) ⁽¹⁾

(„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Nařízení (ES) č. 45/2001 — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2011/C 55/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Erasmia Kitou (Brusel, Belgie) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaný: Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ) (zástupci: H. Hijmans a V. Pérez Asinari, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí EIOÚ ze dne 3. února 2009, přijatého v souvislosti s věcí č. 2008-600, která se týká stížnosti E. Kitou namířené proti záměru Komise Evropských společenství zveřejnit osobní údaje.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodovat.
- 2) Evropskému inspektorovi ochrany údajů se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2010 — Albertini a další a Donnelly v. Parlament

(Věci T-219/09 a T-326/09) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Systém důchodového připojištění poslanců Evropského parlamentu — Změna systému důchodového připojištění — Akt s obecnou působností — Neexistence osobního dotčení — Nepřípustnost“)

(2011/C 55/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Gabriele Albertini (Milán, Itálie) a dalších 62 současných nebo bývalých členů Evropského parlamentu, jejichž jména jsou

uvedena v příloze usnesení (věc T-219/09); a Brendan Donnelly (Londýn, Spojené království) (věc T-326/09) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J. N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: původně H. Krück, A. Pospíšilová Padowska a G. Corstens, poté N. Lorenz, A. Pospíšilová Padowska a G. Corstens, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu z 9. března 2009 a 1. dubna 2009, kterým se mění pravidla systému (dobrovolného) důchodového připojištění obsažená v příloze VIII pravidel o poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu

Výrok

- 1) Věci T-219/09 a T-326/09 se spojují za účelem usnesení.
- 2) Žaloby se odmítají jako nepřipustné.
- 3) Gabriele Albertini a dalších 62 žalobců uvedených v příloze, jakož i Brendan Donnelly ponosou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2010 — General Bearing v. OHIM (GENERAL BEARING CORPORATION)

(Věc T-394/09) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství GENERAL BEARING CORPORATION — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 55/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: General Bearing Corp. (West Nyack, New York, Spojené státy) (zástupce: A. Dellmeier-Beschorner, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: R. Manea, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 16. července 2009 (věc R 73/2009-1) týkajícímu se žádosti o zápis slovního označení GENERAL BEARING CORPORATION jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) Společnosti *General Bearing Corp.* se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 297, 5.12.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2010 — Marcuccio v. Komise

(Věc T-38/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Mimosmluvní odpovědnost — Náhrada nahraditelných nákladů — Námitka nevyčerpání jiných opravných prostředků — Vady řízení — Kasační opravný prostředek, který je částečně zjevně nepřipustný a částečně neopodstatněný“)

(2011/C 55/41)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: C. Berardis-Kayser a L. Currall, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferro, advokát)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské Unie (prvního senátu) ze dne 10. listopadu 2009, *Marcuccio v. Komise*, (F-70/07, dosud nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí) a směřující ke zrušení tohoto usnesení

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v rámci tohoto stupně.

(¹) Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2010 — Meister v. OHIM

(Věc T-48/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Hodnotící období 2008 — Rozhodnutí o přidělení bodů na základě hodnotícího období 2008 — Poznámka týkající se bodů nasbíraných za dřívější hodnotící období — Zkreslení skutkového stavu — Hrazení nákladů řízení — Zčásti zjevně nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2011/C 55/42)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Herbert Meister (Muchamiel, Španělsko) (zástupce: H. J. Zimmermann, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: I. De Medrano Caballero a G. Faedo, zmocněnci, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a E. Winter, advokáty)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 30. listopadu 2009, *Meister v. OHIM* (F-17/09, dosud nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), který směřuje ke zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Herbert Meister ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) v rámci tohoto řízení.

(¹) Úř. věst. C 100, 17.4.2010.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 7. prosince 2010 — ArcelorMittal Wire France a další v. Komise

(Věc T-385/10 R)

(„Předběžné opatření — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí Komise vyměřující pokutu — Bankovní záruka — Návrh na odklad vykonatelnosti — Finanční újma — Neexistence výjimečných okolností — Nedostatek naléhavosti“)

(2011/C 55/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en Bresse, Francie), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-l'Évêque, Belgie) a ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Itálie) (zástupci: H. Calvet, O. Billard a M. Pittie, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Giolito, L. Parpala a V. Bottka, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti článku 2 rozhodnutí Komise K(2010) 4387 v konečném znění, ze dne 30. června 2010, v řízení podle článku 101 [SFEU] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38.344 — Předpínací ocel), ve znění rozhodnutí Komise K(2010) 6676 v konečném znění, ze dne 30. září 2010.

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 17. prosince 2010 — Uspaskich v. Parlament

(Věc T-507/10 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Zbavení člena Evropského parlamentu imunity — Návrh na odklad vykonatelnosti“)

(2011/C 55/44)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Žalobce: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Litva) (zástupce: V. Sviderskis, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Lorenz, A. Pospíšilová Padowska a L. Mašalaite, zmocněnci)

Předmět

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 7. září 2010 o zbavení žalobce imunity.

Výrok

- 1) Návrh na předběžná opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 26. srpna 2010 — Tecnimed v. OHIM — Ecobrands (ZAPPER-CLICK)

(Věc T-360/10)

(2011/C 55/45)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tecnimed Srl (Vedano Olona, Itálie) (zástupci: M. Franzosi a V. Piccarreta, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Ecobrands Ltd (Londýn, Spojené království)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 14. června 2010 ve věci R 1795/2008-4;
- potvrdit rozhodnutí zrušovacího oddělení Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 28. října 2010 a
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „ZAPPER-CLICK“ pro výrobky zařazené do tříd 5, 9 a 10 — zápis ochranné známky Společenství č. 3870284

Majitelka ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: žalobkyně

Ochranná známka účastnice řízení navrhuujícího prohlášení neplatnosti: zápis italské slovní ochranné známky „CLICK“ č. 747249 pro výrobky zařazené do třídy 10; zápis italské slovní ochranné známky „MOUSTI CLICK“ č. 927574 pro výrobky zařazené do třídy 10; zápis italské slovní ochranné známky „ECO-CLICK“ č. 801404 pro výrobky zařazené do třídy 10; zápis mezinárodní slovní ochranné známky „ZANZA CLICK“ č. 825425 pro výrobky zařazené do třídy 10; nezapsaná slovní ochranná známka „CLICK“, chráněná ve Spojeném království; nezapsaná slovní ochranná známka „ZANZA CLICK“, chráněná ve Spojeném království.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: částečné prohlášení ochranné známky Společenství za neplatnou

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení rozhodnutí námitkového oddělení

Dovolávané žalobní důvody: porušení a nesprávný výklad čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství v tom, že odvolací senát nesprávně odmítl „jednání ve špatné víře“. Porušení a nesprávný výklad pravidla 38 odst. 2, pravidla 39 odst. 2 a 3, jakož i pravidla 96 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 v rozsahu, v němž odvolací senát nesprávně spojil nepřipustnost důvodu odvolání s údajnou neexistencí překladu dokumentů a tím, že nevezal v úvahu skutečnost, že překlad byl zajištěn žalobkyní. Nesprávné použití čl. 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 40/94 v tom, že odvolací senát nesprávně tvrdil, že zneužití bylo vyloučeno vzhledem k tomu, že dotčené ochranné známky nebyly totožné. Porušení čl. 53 odst. 2 písm. c) a čl. 8 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 40/94 v tom, že odvolací senát nesprávně vyloučil neoprávněné nakládání s označením a nesprávně rozhodl, že spis neobsahuje důkazy o tom, jakým způsobem byl výrobek prezentován na trhu.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2010 — Quimitécnica.com a Mello v. Komise

(Věc T-564/10)

(2011/C 55/46)

Jednací jazyk: portugálština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, SA (Lordelo, Portugalsko) a José Mello — Sociedade Gestora de

Participações Sociais, SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupce: J. Calheiros, advogado)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyň

— v souladu s článkem 264 SFEU částečně zrušit rozhodnutí Komise přijaté jejím účetním dne 8. října 2010, které má referenční číslo BUDG/C5/MG s737983, v rozsahu, v němž vyžaduje, aby finanční záruka byla poskytnuta bankou, která má ratingovou známku „AA“ z dlouhodobého hlediska;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňují žalobkyně následující žalobní důvody:

1. První žalobní důvod založený na porušení podstatných formálních náležitostí: neuvedení odůvodnění rozhodnutí přijatého dne 8. října 2010.

V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že:

— V souladu s článkem 296 SFEU všechny akty, včetně rozhodnutí, musí být nutně odůvodněny. Rozhodnutí ze dne 8. října 2010 neobsahuje řádné odůvodnění vztahující se k požadavku ratingové známky banky, která poskytuje záruku.

— Vzhledem k vyžadované úrovni ratingové známky, mělo být uvedeno takové odůvodnění, a to o to spíše, že v případě diskreční pravomoci je požadavek na uvedení odůvodnění vyšší než v případech upravené pravomoci.

— Rozhodnutí neuvádí ani žádné pravidlo Společenství (ani vnitřní), na němž by mohl být založen tento požadavek. Vzhledem k chybějícímu odůvodnění, mělo by být rozhodnutí zrušeno v tomto ohledu.

2. Druhý žalobní důvod založený na porušení Smlouvy: zásady proporcionality

V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že:

— Podle článku 85 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2003 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, s. 1) pro poskytnutí dodatečné lhůty k platbě „aby byla chráněna práva Společenství, složí dlužník finanční jistotu přijatou účetním orgánem, která kryje jistinu i úroky nezaplaceného dluhu“. Úroky, které má uvedená záruka zajišťovat nicméně představují nároky Společenství, konkrétně nárok na obdržení dlužné částky.

— Záruka poskytnutá na první požádání, která je přijata úvěrovou institucí v souladu s charakteristikami vyžadovanými Komisí, představuje vhodnou a přiměřenou formu zajištění zaplacení dlužných částek. Celý portugalský soudní systém a také obecně většina zemí Evropské unie totiž přijímá pro různé účely poskytnutí bankovní záruky, včetně za účelem odkladu výkonu soudních rozhodnutí.

— V tomto případě záruka navržená žalobkyněmi, která nebyla přijata Komisí, byla poskytnuta Banco Comercial Português, S.A., úvěrovou institucí, která má sídlo v Evropské unii a podléhá pravidlům dohledu a konsolidace stanoveným orgány Společenství. Proto se zdá, že nic neodůvodňuje skutečnost, že z důvodu ochrany nároků Společenství je odmítnuta možnost, aby uvedená banka poskytla záruku ani skutečnost, že se vyžaduje bankovní záruka poskytnutá bankou s ratingovou známkou „AA“ z dlouhodobého hlediska.

— Krom toho veřejnosti je známá současná situace, v níž byla v nedávné době portugalským bankám změněna ratingová známka samotnou Portugalskou republikou. Proto v současnosti žádná banka se sídlem v Portugalsku nespĺňuje kritéria ratingové známky („AA“ z dlouhodobého hlediska) vyžadovaná v rozhodnutí Komise.

— Rozhodnutí Komise tak nespĺňuje kritérium nutnosti (které představuje podstatný aspekt zásady přiměřenosti), vzhledem k tomu, že ze všech možných opatření zvolila Komise opatření, které za současné situace nejvíce poškozují zájmy žalobkyň.

— Z toho vyplývá jasná nepřiměřenost mezi požadavkem uloženým Komisí (záruka přijatá evropskou bankou s ratingovou známkou „AA“ z dlouhodobého hlediska) a cílem, o němž tvrdí, že se jej snaží dosáhnout (ochrana nároku Komise na obdržení částek), a proto by rozhodnutí Komise mělo být zrušeno v tomto ohledu.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2010 — ThyssenKrupp Steel Europe v. OHIM (Highprotect)

(Věc T-565/10)

(2011/C 55/47)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Německo)
(zástupkyně: U. Ulrich, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. září 2010 ve věci R 1038/2010-1;

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vzniklých v řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka Společenství „Highprotect“ pro výrobky zařazené do třídy 6.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky k zápisu.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾, protože dotčená ochranná známka Společenství má rozlišovací způsobilost a není popisná.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 15. prosince 2010 — Ertmer v. OHIM — Caterpillar (erkat)

(Věc T-566/10)

(2011/C 55/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jutta Ertmer (Tatsungen, Německo) (zástupci: A. von Mühlendahl a C. Eckhardt, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Caterpillar, Inc. (Illinois, USA)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 7. září 2010 ve věci R 2710/2010-1;
- zamítnout odvolání podané dne 17. února 2010 společností Caterpillar Inc proti rozhodnutí zrušovacího oddělení žalovaného úřadu ze dne 8. ledna 2010 v řízení o prohlášení neplatnosti č. 2504 C;
- uložit žalovanému úřadu a společnosti Caterpillar Inc. v případě, že tato společnost přistoupí k řízení jako vedlejší účastník, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „erkat“ pro výrobky zařazené do tříd 7 a 42

Majitel ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Caterpillar Inc.

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Návrh se podle čl. 53 odst. 1 písm. a) opíral o národní slovní ochrannou známku a slovní ochrannou známku Společenství „CAT“ a o národní obrazové ochranné známky a obrazovou ochrannou známku Společenství, které obsahují slovo „CAT“, pro výrobky a služby zařazené do tříd 7 a 42.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: návrh na prohlášení neplatnosti byl zamítnut.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Odvolání bylo vyhověno a přihlášená ochranná známka byla prohlášena za neplatnou.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 8 ve spojení s článkem 75 nařízení č. 207/2009 (¹), jelikož z napadeného rozhodnutí nevyplývá, na základě které starší ochranné známky nebo kterých starších ochranných známek odvolací senát vyhověl návrhu druhého účastníka řízení a ústřední část odůvodnění byla okopírována z jiného rozhodnutí, porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009, protože mezi porovnávanými ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny, jakož i porušení čl. 8 odst. 5 ve spojení s článkem 75 nařízení (ES) č. 207/2009, jelikož starší obrazové ochranné známky nejsou známe a nedochází k ovlivnění rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména těchto ochranných známek či k těžení z jejich zde uvedených vlastností.

¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. prosince 2010 — Octapharma Pharmazeutika v. EMA

(Věc T-573/10)

(2011/C 55/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Octapharma Pharmazeutika Produktionsgesellschaft mbH (Vídeň, Rakousko) (zástupci: I. Brinker a T. Holz Müller, advokáti, a profesor J. Schwarze)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA) ze dne 21. října 2010 adresované žalobkyni v části, ve které je v tomto rozhodnutí zamítnuto vrácení přeplatku ve výši 180 700 eur na zaplacených poplatcích;
- uložit žalované podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí čtyři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod: Porušení zásady legality správního postupu v souvislosti s pravidly práva, která platí pro vybírání poplatků

Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že EMEA na základě protiprávního nařízení o poplatcích, které sama vydala, zamítla vrácení poplatků. EMEA překročila svůj prostor pro uvážení tím, že napadené rozhodnutí opřela o ustanovení o poplatcích, které je v rozporu s obecnými a zvláštními zásadami pro výpočet poplatků. Žalobkyně zejména uvádí, že nařízení o poplatcích nemá oporu v nařízení (ES) č. 297/95⁽¹⁾. Vybraný poplatek porušuje zásadu, podle níž výše vybíraných poplatků musí zohledňovat vynaložené náklady a musí být přiměřená. Výše vybraného poplatku je dále velmi nepřiměřená vzhledem k poplatkům, které jsou vybírány za první certifikaci, za každoroční prodloužení certifikace a vzhledem k zavedené správní praxi.

2) Druhý žalobní důvod: Porušení zásady proporcionality

Na tomto místě žalobkyně uvádí, že porušení zásady proporcionality je ve srovnání s poplatky za ostatní služby nabízené EMEA jasně zřejmé. Ačkoli jiné certifikace pro základní dokument o plazmě s sebou nesou srovnatelné nebo vyšší správní výdaje, jsou za ně stanoveny daleko nižší poplatky. Rovněž ze srovnání s poplatkovou praxí posledních let za vyúčtované správní úkony vyplývá, že vybraný poplatek je vzhledem k vzniklým nákladům nepřiměřený.

3) Třetí žalobní důvod: Porušení zásady ochrany legitimního očekávání před náhlými změnami správní praxe

Žalobkyně v rámci třetího žalobního důvodu uvádí, že EMEA ze způsobem, který není pro žalobkyni a další dotčené osoby logický a předvídatelný, náhle odchýlila od své obvyklé poplatkové praxe a porušila tím zásadu ochrany legitimního očekávání. Žalovaná při stanovení poplatků zejména nerespektovala relevantní právní rámec a prostor, kterým při svém uvážení disponuje; žalobkyně se tedy může dovolávat ochrany svého legitimního očekávání. Zvlášť závažná je podle názoru žalobkyně v této souvislosti skutečnost, že EMEA se ještě před vydáním napadeného rozhodnutí opět vrátila ke své původní poplatkové praxi.

4) Čtvrtý žalobní důvod: Porušení povinnosti rovného a koherentního zacházení v rámci jednání správy

Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že skokové zvýšení poplatků omezené pouze na krátké časové období je v rozporu s povinností rovného a koherentního zacházení v rámci jednání správy, která je kodifikována v „Kodexu řádného úředního chování zaměstnanců Evropské komise vůči veřejnosti“ a která vyplývá z práva na řádnou správu zakotveného v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie. V tradované poplatkové praxi EMEA by jinak byl za stejný správní úkon požadován podstatně nižší poplatek založený na jiné metodě výpočtu. V této souvislosti se tedy jedná o neoprávněnou změnu správní praxe. Žalobkyně dále uvádí, že EMEA byla vzhledem k zvláštním časovým

okolnostem a vzhledem ke značně vyššímu zatížení ve srovnání s posledními lety, povinna reagovat na případ žalobkyně alespoň výjimkou nebo přechodným opatřením.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 297/95 ze dne 10. února 1995 o poplatcích, které se platí Evropské agentuře pro hodnocení léčivých přípravků (Úř. věst. L 35, s. 1; Zvl. vyd. 13/15, s. 3).

Žaloba podaná dne 14. prosince 2010 — Moreda-Riviere Trefilerías v. Komise

(Věc T-575/10)

(2011/C 55/50)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Moreda-Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Španělsko)
(zástupci: F. González Díaz, a A. Tresandí Blanco, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně žádá Tribunál, aby:

— zrušil na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. září 2010, kterým se mění rozhodnutí ze dne 30. června 2010 (K(2010) v konečném znění) ve věci COMP/38.344 — Předpínací ocel);

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje tři žalobní důvody.

— První žalobní důvod vychází z porušení zásady nezměnitelnosti aktů orgánů a zásady řádné správy.

— Druhý žalobní důvod je založen na skutečnosti, že pozměňující rozhodnutí je stíženo podstatnou formální vadou, jelikož bylo přijato bez povinné konzultace Poradního výboru pro restriktivní praktiky a dominantní postavení, jak vyžaduje článek 14 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

— Třetí žalobní důvod, uváděný toliko podpůrně, vychází z porušení zásady zákazu diskriminace při stanovování podmínek pro zaplacení pokuty a povinnosti odůvodnit akty.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2010 — Trefilerías Quijano v. Komise

(Věc T-576/10)

(2011/C 55/51)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Trefilerías Quijano, SA (Los Corrales de Buelna, Španělsko) (zástupci: F. González Díaz a A. Tresandi Blanco, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně žádá Tribunál, aby:

— zrušil na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. září 2010, kterým se mění rozhodnutí ze dne 30. června 2010 [K(2010) 4387 v konečném znění ve věci COMP/38.344 — Předpínací ocel];

— podpůrně zrušil na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie článek 2 rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. září 2010, kterým se mění rozhodnutí ze dne 30. června 2010 [K(2010) 4387 v konečném znění ve věci COMP/38.344 — Předpínací ocel] v rozsahu, v němž tento článek vede k porušení zásady zákazu diskriminace tím, že dodatečnou lhůtu pro zaplacení pokuty neprodloužil i společnosti TQ, a trpí nedostatkem odůvodnění;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty ve věci T-575/10, Moreda-Riviere Trefilerías v. Komise.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2010 — Trenzas y Cables de Acero v. Komise

(Věc T-577/10)

(2011/C 55/52)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Trenzas y Cables de Acero PSC, SL (Santander, Španělsko) (zástupci: F. González Díaz a A. Tresandi Blanco, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně žádá Tribunál, aby:

— zrušil na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. září 2010, kterým se mění rozhodnutí ze dne 30. června 2010 [K(2010) 4387 v konečném znění] ve věci COMP/38.344 — Předpínací ocel];

— podpůrně zrušil na základě článku 236 Smlouvy o fungování Evropské unie článek 2 rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. září 2010, kterým se mění rozhodnutí ze dne 30. června 2010 [K(2010) 4387 v konečném znění ve věci COMP/38.344 — Předpínací ocel] v rozsahu, v němž tento článek vede k porušení zásady zákazu diskriminace tím, že dodatečnou lhůtu pro zaplacení pokuty neprodloužil i společnosti TYCSA PSC, a trpí nedostatkem odůvodnění;

— v každém případě uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty ve věci T-575/10, Moreda-Riviere Trefilerías v. Komise.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2010 — Global Steel Wire v. Komise

(Věc T-578/10)

(2011/C 55/53)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Španělsko) (zástupci: F. González Díaz a A. Tresandi Blanco, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně žádá Tribunal, aby:

- zrušil na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. září 2010, kterým se mění rozhodnutí ze dne 30. června 2010 [K(2010) 4387 v konečném znění ve věci COMP/38.344 — Předpínací ocel];
- podpůrně zrušil na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie článek 2 rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. září 2010, kterým se mění rozhodnutí ze dne 30. června 2010 [K(2010) 4387 v konečném znění ve věci COMP/38.344 — Předpínací ocel] v rozsahu, v němž tento článek vede k porušení zásady zákazu diskriminace tím, že dodatečnou lhůtu pro zaplacení pokuty neprodloužil i společnosti GSW, a trpí nedostatkem odůvodnění;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty ve věci T-575/10, Moreda-Riviere Trefilerías v. Komise.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2010 — macros consult v. OHIM — MIP Metro (makro)

(Věc T-579/10)

(2011/C 55/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: macros consult GmbH — Unternehmensberatung für Wirtschafts — und Finanztechnologie (Ottobrunn, Německo) (zástupce: T. Raible, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

- změnit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. října 2010 ve věci R 339/2009-4 v tom smyslu, že odvolání, které podala žalobkyně odvolacímu senátu, je opodstatněné, a že je tudíž třeba vyhovět návrhu na prohlášení neplatnosti;

- uložit OHIM a společnosti MIP Metro Group náhradu nákladů řízení vynaložených v řízení o prohlášení neplatnosti, v odvolacím řízení i v probíhajícím soudním řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: obrazová ochranná známka se slovním prvkem „macro“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 1 až 42.

Majitelka ochranné známky Společenství: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG.

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky podle čl. 53 odst. 1 písm. c) a čl. 53 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾ směřující proti zahrnutí výrobků a služeb zařazených do tříd 9, 35, 36 a 41

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 53 odst. 1 písm. c) a čl. 53 odst. 2 ve spojení s čl. 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009, jelikož žalobkyně užívala označení „macros Consult“ již přede dnem podání přihlášky sporné ochranné známky Společenství jako jméno a označení firmy, popřípadě logo podniku, a proto má přednostní právo ke staršímu označení podle § 5 odst. 2 první věty německého zákona o ochranných známkách.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. prosince 2010 — Acron a Dorogobuzh v. Rada

(Věc T-582/10)

(2011/C 55/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Acron OAO (Veliky Novgorod, Ruská federace) a Dorogobuzh OAO (Verkhnedneprovsky Settlement, Ruská federace) (zástupce: B. Evtimov, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit prováděcí nařízení Rady (EU) č. 856/2010 ze dne 27. září 2010⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobkyně; a

— uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se svou žalobou domáhají, podle článku 263 SFEU, zrušení nařízení Rady (EU) č. 856/2010 ze dne 27. září 2010, kterým byl zastaven částečný prozatímní přezkum zahájený na žádost žalobkyně o změnu formy antidumpingového opatření prostřednictvím zahrnutí s nimi spojeného hospodářského subjektu do jejich platného závazku.

Na podporu svých návrhových žádání žalobkyně uvádějí následující argumenty:

Žalobkyně tvrdí, že orgány Unie při zamítnutí jejich žádosti a zastavení částečného prozatímního přezkumu bez změny opatření vycházely z nesprávného právního základu

Konkrétně, žalobkyně tvrdí, že orgány Unie porušily čl. 143 odst. 1 písm. a) nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1993 L 253, s. 1), a dopustily se zjevně nesprávného posouzení, když dospěly k závěru, že s nimi spojený hospodářský subjekt je ve spojení s jinou společností.

Žalobkyně dále tvrdí, že orgány při provádění šetření a posouzení v nařízení Rady (EU) č. 856/2010 porušily čl. 5 odst. 1 SEU, který vyžaduje, aby orgány EU dodržovaly zásadu proporcionality, jež je základní zásadou práva EU, a článek 41 Listiny základních práv zakotvující zásadu řádné správy.

(¹) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 856/2010 ze dne 27. září 2010 o zastavení částečného prozatímního přezkumu nařízení (ES) č. 661/2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska (Úř. věst. 2010 L 254, s. 5).

Žaloba podaná dne 27. prosince 2010 — Deutsche Telekom v. OHIM — TeliaSonera Denmark (odstín purpurové)

(Věc T-583/10)

(2011/C 55/56)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deutsche Telekom AG (Bonn, Německo) (zástupci: T. Dolde, V. von Bomhard a B. Goebel, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: TeliaSonera Denmark A/S (Kodaň, Dánsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 22. října 2010 ve věci R 463/2009-4 a

— uložit náhradu nákladů řízení žalovanému nebo další účastnici řízení před odvolacím senátem, pokud se ve věci stane vedlejší účastnicí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: ochranná známka tvořená barvou odpovídající odstínu purpurové pro služby zařazené do tříd 38 a 42 — zápis ochranné známky Společenství č. 212787

Majitel ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Důvody návrhu na prohlášení neplatnosti: účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti svůj návrh založila na absolutních důvodech pro zamítnutí zápisu podle článku 4 a čl. 7 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: případ uzavřen po zpětvzetí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: odmítnutí odvolání pro nepřijatelnost

Dovolávané žalobní důvody: porušení článku 59 nařízení Rady č. 207/2009 v rozsahu, v němž odvolací senát (i) řádně neposoudil přípustnost odvolání a (ii) porušil čl. 85 odst. 3 a článek 83 nařízení Rady č. 207/2009 tím, že odmítl uznat oprávněný zájem na pokračování v řízení.

Žaloba podaná dne 27. prosince 2010 — Yılmaz v. OHIM — Tequila Cuervo (TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO)

(Věc T-584/10)

(2011/C 55/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Mustafa Yılmaz (Stuttgart, Německo) (zástupce: F. Kuschmirek, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Tequila Cuervo, SA de CV (Tlaquepaque, Mexiko)

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 13. října 2010 ve věci R 1162/2009-2 a

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO“ pro výrobky zařazené do tříd 32 a 33 — přihláška ochranné známky Společenství č. 3975117

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobce

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis německé slovní ochranné známky č. 30205053.1 „MATADOR“ pro výrobky zařazené do třídy 32; zápis mezinárodní slovní ochranné známky č. 792051 „MATADOR“ pro výrobky zařazené do třídy 32

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce ohledně všech sporných výrobků

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení napadeného rozhodnutí

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 jelikož odvolací senát nesprávně posoudil, že neexistovalo nebezpečí záměny mezi dotčenými ochrannými známkami, jelikož dotčené ochranné známky jsou zaměnitelným způsobem podobné co se týče výrobků, jež má přihlašovaná ochranná známka chránit.

Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Castiglioni v. Komise

(Věc T-591/10)

(2011/C 55/58)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Itálie) (zástupce: G. Turri, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené akty, které jsou lépe popsány v záhlaví této žaloby, tím, že tyto akty prohlásí neplatnými a nicotnými, a tak uloží Evropské komisi náhradu škody ve zvláštní formě, která může zahrnovat prohlášení jakékoli smlouvy případně uzavřené Komisí s úspěšnými uchazeči o veřejnou zakázku za neplatnou, nicotnou nebo neúčinnou;

— podpůrně zrušil napadené akty, které jsou lépe popsány v záhlaví této žaloby, tím, že je prohlásí neplatnými a nicotnými, a tak uloží Evropské komisi náhradu škody, včetně tzv. „morální újmy“, spočívající v nemožnosti uvést zadání zakázky ve svém profesním kurikulu, vzniklé společnosti Castiglioni Srl, v přiměřené výši, která bude stanovena během řízení, společně s úroky a s ohledem na nové ocenění k datu skutečné platby;

— v každém případě uloží Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně vznáší na podporu své žaloby tři žalobní důvody:

— První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 137 odst. 4 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. 2002 L 357, s. 1), porušení vyhlášení zakázky a následných vysvětlení a nedostatku odůvodnění.

— V této souvislosti se uvádí, že žalobkyně prokázala, že splňuje všechny minimální úrovně schopností vyžadované ve vyhlášení zakázky a že skutečnost, že splnění minimálních požadavků bylo prokázáno zčásti přímo a zčásti prostřednictvím zásahu třetí společnosti, je zcela nerelevantní, neboť možnost uplatnění schopností třetí společnosti je výslovně stanovena v pravidlech použitelných na projednávanou věc. Nezhlednění nabídky předložené žalobkyní je tudíž protiprávní.

— Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 148 odst. 3 nařízení (ES, Euratom) č. 2342/2002 a nedostatku odůvodnění.

— V této souvislosti se uvádí, že i v případě závěru, že dokumentace předložená žalobkyní k prokázání, že splňuje Standard ST3, nebyla jasná, veřejný zadavatel měl uplatnit čl. 148 odst. 3 nařízení č. 2342/2002.

Třetí žalobní důvod vycházející z protiprávnosti vyhlášení zakázky.

V této souvislosti se uvádí, že za předpokladu, který je popírán, že se dojde k závěru, že veřejný zadavatel jednal v souladu s vyhlášením zakázky, žalobkyně napadá toto vyhlášení, přičemž se opírá o stejné důvody, které byly uvedeny výše v rámci prvního žalobního důvodu.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 21. prosince 2010
Luigim Marcucciem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 6. října 2010 ve věci F-2/10, Luigi Marcuccio v. Komise**

(Věc T-594/10 P)

(2011/C 55/59)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— v každém případě zrušit v plném rozsahu a bez výjimky napadené usnesení;

— určit, že žaloba v prvním stupni, na základě které bylo přijato napadené usnesení, byla zcela přípustná;

— v prvé řadě vyhovět v plném rozsahu a bez výjimky jeho návrhovým žádáním uvedeným v žalobě v prvním stupni;

— uložit odpůrkyni náhradu všech nákladů řízení, které mu v této věci do dnešního dne vznikly ve všech stupních řízení;

— podpůrně vrátit věc Soudu pro veřejnou službu v jiném složení k novému rozhodnutí ve věci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaný kasační opravný prostředek směřuje proti usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 6. října 2010. Tímto usnesením byla částečně jako zjevně nepřipustná a částečně jako neopodstatněná odmítnuta žaloba proti rozhodnutí odpůrkyně, kterým se zamítá návrh na vrácení lékařských výdajů spojených s nemocí navrhovatele ve výši 100 %.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku poukazuje navrhovatel na protiprávnost zjištěnou ve vztahu k předmětu žaloby a přípustnosti žaloby. Dále navrhovatel napadá nesprávný a nerozumný výklad a použití článků 90 a 91 služebního řádu úředníků Evropské unie, jakož i článku 94 jednacního řádu Soudu pro veřejnou službu, zjevný nedostatek odůvodnění a nerozhodnutí o jednom z návrhů podaných žalobcem k Soudu.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 3. ledna 2011
Gerhardem Birkhoffem proti rozsudku Soudu pro
veřejnou službu ze dne 27. října 2010 ve věci F-60/09,
Gerhard Birkhoff v. Evropská komise**

(Věc T-10/11 P)

(2011/C 55/60)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Německo) (zástupce: C. Inzillo, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

**Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační
opravný prostředek (navrhovatele)**

Navrhovatel žádá, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí,
- uložil náhradu nákladů řízení za oba stupně řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem této věci je zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu vydaného ve věci F-60/09, Birkhoff v. Komise, kterým byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí žalované, která odepřela prodloužení platby příspěvku na vyživované dítě, jenž navrhovatel pobíral od roku 1978.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku se navrhovatel dovolává sedmi důvodů.

- První důvod vychází z porušení norem Služebního řádu úředníků Evropského společenství a zásad právní jistoty a rovného zacházení.
- Druhý důvod vychází z nesprávného meritorního posouzení s tím, že navrhovatel uplatnil jediný žalobní důvod v žalobě (čl. 2 odst. 5 Přílohy VII služebního řádu), čímž byly omezeny žalobní důvody, které navrhovatel vznesl, a z toho vyplývající nesprávné použití právních předpisů a ustanovení souvisejících s předmětem projednávané věci.
- Třetí důvod vychází z nesprávného právního posouzení, chyby v odůvodnění a porušení práva Společenství tím, že Soud prvního stupně rozhodl na základě zásady analogie a naprosto bez uplatnění určitých právních kritérií či odkazu na právní normy.

— Čtvrtý důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nedostatku odůvodnění při posouzení důkazů předložených navrhovatelem na podporu jeho žalobních důvodů.

— Pátý důvod vychází z nedodržení obecných a neporušitelných zásad rovnosti mezi jednotlivci a ze zjevné neopodstatněnosti uplatnění a výkladu norem a směrnic, kterých se týká projednávaná věc.

— Šestý důvod vychází z nepřislusnosti, nedostatku odůvodnění a zneužití pravomoci v rozhodnutí týkajícím se zcela nebo částečně odpočitatelných nákladů souvisejících s onemocněním rodinného příslušníka navrhovatele, které vydal Soud na základě posudku lékaře režimu společného zdravotního pojištění spíše než na základě posudku správy.

— Sedmý důvod vychází z nedostatku odůvodnění pokud jde o různé rozhodující body napadeného rozsudku, na které poukázal navrhovatel a Soud se jimi do hloubky nezabýval.

**Usnesení Tribunálu ze dne 10. ledna 2011 — Coedo Suárez
v. Rada**

(Věc T-3/08) ⁽¹⁾

(2011/C 55/61)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 64, 8.3.2008.

**Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2010 — FIFA v.
OHIM — Ferrero (WORLD CUP 2006 a další)**

(Spojené věci T-444/08 až T-448/08) ⁽¹⁾

(2011/C 55/62)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí spojených věcí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 6.12.2008.

**Usnesení Tribunálu ze dne 13. prosince 2010 — Martinet
v. Komise**

(Věc T-163/09) ⁽¹⁾

(2011/C 55/63)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 141, 20.6.2009.

**Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2010 — De Lucia
v. Galbani (De Lucia La natura pratica del gusto)**

(Věc T-2/10) ⁽¹⁾

(2011/C 55/64)

Jednací jazyk: italština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51, 27.2.2010.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 13. ledna 2011 — Nijs v. Účetní dvůr

(Věc F-77/09) ⁽¹⁾

(„*Veřejná služba — Úředníci — Disciplinární režim — Disciplinární řízení — Článek 22a a článek 22b Služebního řádu — Nestrannost — Přiměřená lhůta*“)

(2011/C 55/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Bart Nijs (Bridel, Lucembursko) (zástupce: F. Rollinger, advokát)

Žalovaný: Účetní dvůr Evropské unie (zástupci: M. T. Kennedy a J.-M. Stenier, zmocněnci)

Předmět věci

Veřejná služba — Žaloba na zrušení rozhodnutí komise ad hoc Evropského účetního dvora ze dne 15. ledna 2009, kterým byl žalobce odvolán z funkce bez snížení starobního důchodu s účinkem od 1. února 2009

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *B. Nijs ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Účetního dvora.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 21.11.2009, s. 65.

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Prohlášení, že žalobci mají status zaměstnanců Evropské komise a jejich zařazení mezi zaměstnance Společného výzkumného centra v Ispře. Krom toho náhrada hmotné a nehmotné škody utrpěné každým z nich.

Návrhová žádání žalobců

- určit a prohlásit, že pracovní vztah žalobců byl založen v naprostém rozporu se zákonem č. 1369/60 italského státu a z toho důvodu prohlásit každý z pracovních vztahů žalobců za zaměstnanecký vztah u Evropské komise se smluvním a platovým zařazením, včetně všech příspěvků a odvodů, od počátku poskytnutí plnění nebo od jiného data, které bude upřesněno v průběhu soudního řízení;
- uložit Evropské komisi, aby zpětně zařadila žalobce mezi zaměstnance ve Společném výzkumném centru v Ispře s odpovídajícím platem pokud jde o platové zařazení, příspěvky a odvody;
- uložit Evropské komisi, aby uhradila žalobcům všechny dlužné částky jakožto zaměstnancům Společného výzkumného centra, a dále rozdíl mezi příspěvkem na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění v rozsahu, který vyplývá ze soudního řízení, ve srovnání s právním a hospodářským postavením smluvních zaměstnanců Evropské unie pro pomocné práce, kteří jsou pověřeni ostrahou;
- přiznat každému z žalobců z titulu náhrady hmotné a nehmotné škody částku ve výši 50 % částek, které jim budou přiznány z výše uvedených důvodů, avšak ne méně než 50 000 eur.

Žaloba podaná dne 14. července 2010 — Pedferri a další v. Komise

(Věc F-57/10)

(2011/C 55/66)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobci: Stefano Pedferri a další (Sangiano, Itálie) (zástupce: G. Vistoli, advokát)

Žaloba podaná dne 29. září 2010 — Florentiny v. Parlament

(Věc F-90/10)

(2011/C 55/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-François Florentiny (Strassen, Lucembursko) (zástupci: P. Nelissen Grade a G. Leblanc, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o nezařazení žalobce do seznamu úředníků povýšených do platové třídy AST 6 při povyšování za rok 2009

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 29. června 2010 zamítající stížnost žalobce,
- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 24. listopadu 2009, zveřejněné dne 2. prosince 2009, o nezařazení žalobce do seznamu úředníků povýšených do platové třídy AST 6 při povyšování za rok 2009,
- upozornit orgán oprávněný ke jmenování na následky vyplývající ze zrušení napadených rozhodnutí, a zejména na zařazení do platové třídy AST 6, jakož i zpětnou účinnost povýšení do platové třídy AST 6 ke dni, ke kterému mělo být účinné, totiž k 1. lednu 2009,
- přiznat žalobci 2 000 eur jako náhradu jemu způsobené nemajetkové újmy,
- uložit Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 8. října 2010 — AM v. Parlament

(Věc F-100/10)

(2011/C 55/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: AM (Malaga, Španělsko) (zástupci: L. Lévi a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení rozhodnutí odmítajícího považovat vaskulární příhodu žalobce za úraz ve smyslu článku 73 služebního řádu a článku 2 společného systému zdravotního pojištění (SSZP).

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí OOJ ze dne 12. listopadu 2009 odmítající považovat za úraz ve smyslu článku 73 SSZP mozkovou vaskulární příhodu žalobce, a v potřebném rozsahu i rozhodnutí OOJ zamítající stížnost;
- v důsledku toho nařídit znovuzahájení přezkumu návrhu podaného žalobcem na základě článku 73 služebního řádu novou lékařskou komisí;
- uložit žalovanému povinnost k zaplacení náhrady škody za nemajetkovou újmu utrpěnou v důsledku napadených rozhodnutí, vyčíslenou *ex aequo et bono* částkou 50 000 eur;
- uložit žalovanému povinnost k zaplacení náhrady škody za majetkovou újmu utrpěnou v důsledku napadených rozhodnutí, prozatímně vyčíslenou částkou 25 000 eur;
- uložit žalovanému povinnost k zaplacení úroků z prodlení z jistiny dlužné podle článku 73 služebního řádu ve výši 12 % za dobu nejpozději ode dne 15. března 2007 až do úplného zaplacení uvedené jistiny;
- uložit Evropskému parlamentu povinnost k náhradě nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2010 — Bowles a další v. ECB

(Věc F-114/10)

(2011/C 55/69)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Carlos Bowles a další (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupci: L. Levi a M. Vandebussche, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Předmět a popis sporu

Zrušení výplatních pásek žalobců za leden 2010 a následující měsíce v rozsahu, v němž je v nich uplatněno zvýšení platů o 2 % v důsledku provedení úpravy platů pro rok 2010, jakož i náhrada majetkové újmy, kterou utrpěli žalobci.

Návrhové žádání žalobců

- zrušit výplatní pásy za leden 2010 a následující měsíce v rozsahu, v němž je v nich uplatněno zvýšení platů o 2 % za účelem uplatnění zvýšení o 2,1 % vypočteného na základě úpravy platů ve výši 3,6 % v Komisi;
- v případě potřeby zrušit rozhodnutí o zamítnutí žádostí o přezkum a stížností podaných žalobci;
- nahradit žalobcům majetkovou újmu spočívající v rozdílu mezi zvýšením platů ve výši 2 % neoprávněně přiznanému od ledna 2010 a zvýšením platů ve výši 2,1 %, na které měli mít nárok, tj. zvýšení platů ve výši 0,1 % za měsíc od ledna 2010 a všechny ostatní finanční nároky (mezi nimi nároky na důchod). Tyto částky musí být úročeny od data jejich splatnosti do dne jejich skutečného zaplacení na základě úrokové sazby vypočtené na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro její hlavní refinanční operace použitelné během dotčeného období, zvýšené o dva procentní body;
- nahradit újmu způsobenou snížením kupní síly stanovenou *ex aequo et bono* předběžně na částku 5 000 eur pro jednoho žalobce;
- nahradit nemajetkovou újmu vyčíslenou *ex aequo et bono* na částku 5 000 eur pro jednoho žalobce;
- uložit ECB náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 10. listopadu 2010 — Gozi v. Komise

(Věc F-116/10)

(2011/C 55/70)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Sandro Gozi (Sogliano al Rubicone, Itálie) (zástupci: L. De Luca a G. Passalacqua, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí zamítajícího žádost o náhradu nákladů na právní zastoupení vynaložených žalobcem v průběhu trestního řízení před vnitrostátním soudem

Návrhové žádání žalobce

- zrušit opatření Generálního ředitelství pro lidské zdroje a bezpečnost — Ředitelství D — HR.D.2/MB/db Ares (2010) — Y96985
- prohlásit, že žalobce má právo na náhradu nákladů na právní zastoupení a nařídít uhrazení částky 24 480 euro.

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 55/67	Věc F-90/10: Žaloba podaná dne 29. září 2010 — Florentiny v. Parlament	36
2011/C 55/68	Věc F-100/10: Žaloba podaná dne 8. října 2010 — AM v. Parlament	37
2011/C 55/69	Věc F-114/10: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2010 — Bowles a další v. ECB	37
2011/C 55/70	Věc F-116/10: Žaloba podaná dne 10. listopadu 2010 — Gozi v. Komise	38

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

